

DE MOOR ONDER

VUUR

Het rommelt aan de K.U.Leuven. De reorganisatie van de diensten van het International Office, bevoegd voor het internationale beleid van de K.U.Leuven, blijft maar aanslepen en kent een zeer hobbelig parcours. Symptomatisch voor het non-beleid van vicerector Internationalisering Bart De Moor, zo klinkt het in de wandelgangen.

PIETER HAECK & LUCAS DE JONG

Volgens een aantal bronnen, zowel vanuit de studentenvertegenwoordigers als universitaire personeelsleden, zijn de problemen rond het International Office (*zie verder*) een zoveelste accident op het parcours dat vicerector De Moor tot nu toe heeft afgelegd. Zo liet zowel het schrijven van een beleidsplan als de samen-

dentenaar. Daardoor wordt er gefluisterd dat De Moor al na een jaar vervangen zou worden.

“Ik vind dit alles zeer goedkope kritiek,” aldus De Moor. “Toen ik vicerector werd, was er quasi niets van expliciet beleid, aangezien internationalisering altijd was bijgevoegd bij een andere vicerector. Het eerste jaar heb ik gewijd aan het maken van een strategisch plan, waarna we het tweede jaar besteed hebben aan het maken van een aantal nota's: zowel rond Erasmuswerking, ontwikkelingssamenwerking, landenexpertise, etcetera. We hebben ook inspanningen gedaan om de verschillende beleidsorganen rond internationalisering te organiseren. Ook rond de visibiliteit van internationalisering is hard werk geleverd. Wie blijft beweren dat alles traag loopt, is van slechte wil.”

Toch blijft De Moor expliciet onder vuur liggen. Rector Waer noemde onlangs in een artikel in *Veto* internationaal beleid het minst geslaagde deel van zijn ambtstermijn, maar verdedigde De Moor wel door erop te wijzen dat internationalisering een nieuw en moeilijk terrein is.

Hier komen nu een aantal getuigenissen bovenop van bronnen dichtbij het International Office. Zij stellen dat de reorganisatie daar lang aansleept en een zeer hobbelig parcours kent.

REORGANISATIE INTERNATIONAL OFFICE
Even terug in de tijd. Op 30 maart 2011 kondigde vicerector International Beleid Bart De

Archieffoto (Sophie Verreyken)

Moor een reorganisatie aan van het International Office. Die reorganisatie heeft voorlopig nog geen finale uitkomst, maar heeft wel te maken gekregen met een uiterst hobbelig parcours, vooral wat betreft het bepalen van de managementstructuur.

De managementstructuur die eerst werd voorgesteld, was het zogenaamde *twin peaks*-model, waarbij er twee directeurs zouden worden aangesteld om de uitwerking van de verschillende internationale aspecten op te volgen. Deze zouden dan autonoom naast elkaar werken, onder de vicerector. Eén directeur zou het International Office onder zijn hoede krijgen, de andere

zou belast worden met de taak om de academische diplomatie verder uit te bouwen. Wat er dan precies bedoeld wordt met “academische diplomatie,” is echter niet geweten.

Een bron uit de omgeving van het International Office bevestigt ons dat het hoogst onduidelijk is wat de huidige status is van de reorganisatie. “Deze zaak sleept al veel te lang aan. Niemand, zelfs de mensen binnen het International Office niet, weet wat er staat te gebeuren. Dit is een zeer onzekere situatie voor hen.”

Vicerector De Moor reageert op de beschuldigingen dat de reorganisatie lang aansleept: “De

Vervolg op p.3

Verder in Veto

Durban | 5

Louis Vos | 8

Pascal Smet | 12

Trixie Whitley | 13

Michael Cunningham | 20

“Beslissing is onnodig lang en wispelturig”

komst van de nieuwe opgerichte Raad Internationaal Beleid erg lang op zich wachten. De functie van deze Raad Internationaal Beleid is om beleidsadviezen te verstrekken aan de verschillende beleidsorganen van de universiteit. Toch getuigen deelnemers van de vergadering aan ons dat de invulling van de functie nog altijd niet echt duidelijk is.

De Raad Internationaal Beleid kwam pas voor het eerst samen op 13 mei 2011, terwijl de eerste samenkomst gepland was voor september 2010. Het beleidsplan van De Moor werd dan weer in snelheid gepakt door het beleidsplan dat opgesteld werd door LOKO, de Leuvense stu-

Veto gaat er even tussenuit! Wij wensen iedereen gezellige eindejaarsfeesten, schitterende examens en een geweldig begin van 2012.

Tot in februari!

Veto Trakteert

Duotickets in overvloed:

Accidens “Ce Qui arrivé”
Dans @STUK (20/12)

Rollins “The Long March”
Spoken Word@PDS (25/01)

Ghostpoet
Concert@Het Depot (03/02)

Dit was 2011
Theater@Schouwburg (22/12)

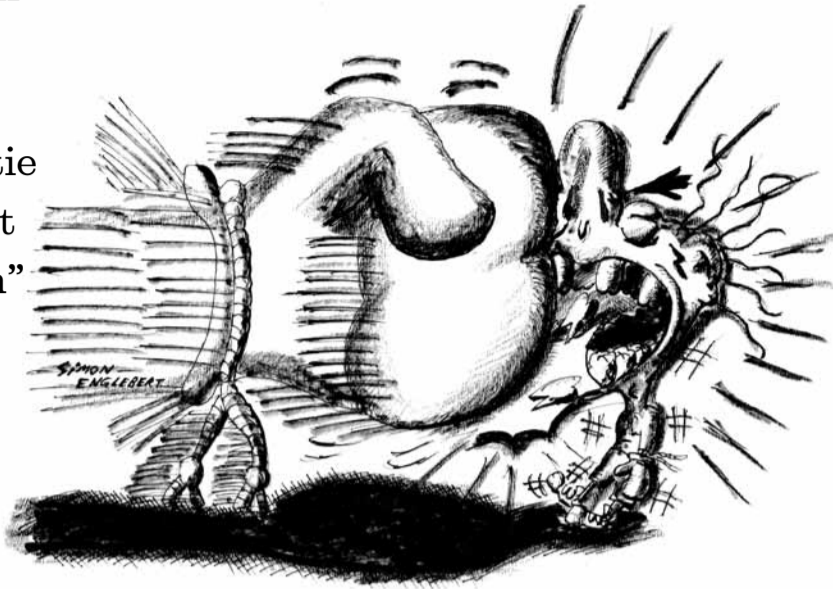
Meer info op:
www.facebook.com/vetoleuven

Pro of contra van Veto 3811 op Facebook

“De talencombinatie
Latijn-Duits moet
afgeschaft worden”

Pro: 0%

Contra: 100%

Splinter | Passivitis

Volgende week breekt er een periode aan van innige gees-tesarbeid, grenzeloze vraatzucht en sociaal isolement. Het is immers tijd om te blokken. Het is ook de periode waarin menige student voor het eerst zijn cursussen opmerkt en uit een morele verplichting de inhoud ervan begint te verken- nen.

Het is een publiek geheim dat De Student zijn studie doorheen het semester opschort ten voordele van andere, meer groepsbandversterkende activiteiten. In plaats van een constante curve, neemt zijn bedrijvigheid exponentieel toe in de laatste weken voor de examens. En met wat geluk slaagt hij met die aanpak zelfs grotendeels. Edoch, het is niet de manier om kennis op lange termijn te verwerven.

Los van het puur memoriseren, houdt studeren ook een soort verdieping in die enkel verworven kan worden door een oprechte interesse voor het vak. Het is dan vreemd om vast te stellen dat De Student vaak met tegenzin aan het werk gaat. Zo wordt een extra leesopdracht bij literatuur- studenten al te vaak op gezucht onthaald. Vanwaar dan hun studiekeuze in de eerste plaats, vraag ik me af?

De interesse van De Student voor zijn richting wordt ook nog amper weerspiegeld in zijn vrijetijdsbesteding. Vroeger verenigden studenten zich massaal in naschoolse lees- of discussiegroepen. Het gaat misschien te ver om ons studentenleven te vergelijken met de Angelsaksische traditie, maar toch is de schijnbaar dalende interesse van studenten voor hun vak onrustwekkend.

Ook opvallend is de houding van De Student tijdens de colleges. Hij luistert, noteert misschien nog, maar denkt verder weinig na bij wat er gezegd wordt. Hij stelt weinig in vraag, geeft er de voorkeur aan een voorgekauwde opinie van de prof over te nemen.

Tijdens de lessen verloopt de bespreking vaak vanuit één richting. Een enkeling durft het misschien aan om een vraag te stellen, maar echte discussie is er amper. Waarschijnlijk is dat ook vaak praktisch onmogelijk door de grote groepen studenten, en een echte discussiecultuur heerst ook minder in onze academische traditie, maar totaal geen interactie is toch ook geen goede zaak.

Wat zullen de uitlopers zijn van de passieve studenten- generatie? Ik houd een bescheiden steekproef onder mijn klasgenoten. Meer dan de helft van de laatstejaarsstudenten Nederlands stelt onomwonden niet in het onderwijs te willen stappen. Misschien is het een cliché, maar lesgeven lijkt mij precies een job te zijn die veel betrokkenheid en engage- ment vergt. Is dat de reden waarom de huidige studenten- generatie ervoor terugdeinst?

Na zijn studie ambiert De Student zijn perfecte leven verder te zetten. Hij hoopt een job te vinden waarbij hij desgelijks niet moet nadenken. Dat is evenwel niet de op- zet van een universitaire studie. Ik wil De Student daarom even waarschuwen, hem aanzetten om zich alsnog gepas- sioneerd op zijn cursussen te storten en met bezielden in- teresse te studeren. Alle succes met het blokken, Student.

ANNEKE SALDEN

De auteur schrijft deze Splinter in eigen naam.

Splinter | Een vis en een lichtbak

Het is Kerstmis, tijd voor een goed voornemen: wij gaan onszelf nooit meer opjagen over de tamheid van de Algemene Vergadering (AV) van LOKO, de Leuvense studentenraad. U gaat vast niet naar zo'n AV's - en gelijk hebt u - dus laten we even de situatie uit de doeken doen. De vertegenwoordigers van de kringen die daar zitten, leggen hun prioriteiten verkeerd en houden zich op de vlakke over de dos- siers die er echt toe doen. Stemverdel- ing? Begrotingen? Subsidies voor de kringen? Dan komen ze allemaal vol klaar in het broekje, want het snijdt in hun eigen vlees. Sociale dossiers? Onderwijsmaterie? Dingen die u aan- gaan? *Meech.*

Als ik jullie was, allerbeste moda- le student, zou ik het niet meer doen. Ik zou mijn inspraak over bepaalde studentendossiers niet meer afstaan aan vertegenwoordigers die drie uur lang kunnen kwetteren over een stem- verdeling, werkgroepen organiseren over wie van de kringen er de meeste shiften moet doen en enkel hun stem verheffen als het gaat over begroting.

Ik zou mijn zuurverdiende in- spraak niet meer delegeren aan kring- leden die wat apathisch voor zich uit staren als het gaat om dossiers die er echt toe doen. De metafoor van goud- vissen en de lichtbakken was nog nooit zo toepasselijk als nu. Als er een

mandataris van LOKO vooraan de AV nuttige dingen komt vertellen over de groentjes van de Alma of de prijzen van de cursussen, komt er zo'n glazige schijn in de ogen van veel AV-leden en zie je ze op hun laptops wanhopig zoeken naar internetverbindingen. Weg! Weg van deze saaiheid! Het interes- seert ons niet! Vrouwen en kinderen eerst!

Misschien is het ook wel tijds- gebonden. Want het is elk jaar vaste prik in november, december. Dan daalt er zo'n ongelooflijke apathie neer in zo'n AV, je kan je dat niet in- beelden. Een kritische stem is amper nog te horen en erg veel wil om zich in te werken in de moeilijke en veeleisende dossiers is absoluut niet aanwezig. De interne materies zijn al lang achter de kiezen, de AV-leden zetten zichzelf op *cruise control*.

En dat terwijl de AV van LOKO het hoogste beslissingsorgaan is in de organisatie. Zij hebben de zwaar- ste stem over de dossiers en kunnen het door het dagelijks bestuur voor- gestelde standpunt maken of kraken. Zij zijn het Parlement, die kunnen doen met de Regering wat ze willen.

Maar zoals in ieder ander par- lement in dit land is de AV absoluut niet uitgerust om ter dege haar con- troletaak uit te voeren. Nog maar zelden zag ik een lid van de AV van

LOKO op LOKO zitten om een aan- tal dossiers door te nemen of het fijne te weten van de toch wel zeer techni- sche en ingewikkelde universiteits- materie.

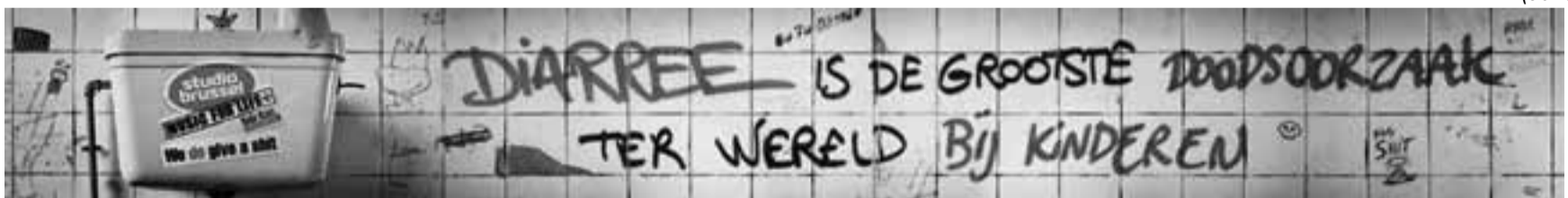
Kan je dat een AV-lid kwalijk ne- men? Eigenlijk niet. De AV is eigen- lijk ook gewoon een misbaksel van een orgaan. Je zit daar als lid hoog en al anderhalf jaar in en wordt ver- wacht op die korte termijn alle dos- siers te beheersen. Bovendien is er in de periode april-mei en september- oktober veel te veel verkiezingsbal- last. Dat maakt dat je nog maar een drietal maanden per semester hebt om iets klaar te maken.

In die drie maanden per semes- ter moet je als AV-lid nog eens heel veel *crap* over interne werking, be- groting en activiteiten slikken, waar- door je die ene keer wanneer het echt om de knikkers gaat, voor je uit gaat zitten staren als was het een vis naar een lichtbak.

De conclusie is duidelijk: de AV van LOKO, dat werkt niet meer. Ho maar wacht, het is Kerstmis, tijd voor de goede voornemens. Mis- schien een bron van inspiratie?

PIETER HAECK

De auteur schrijft deze Splinter in eigen naam.

(advertentie)

Music For Life: We do give a shit!

Voor de laatste editie van Music For Life gaan Stubru en Het Rode Kruis dit jaar de strijd aan tegen diarree. Dit lijkt een symptoom dat eenvoudig te voorkomen en te behandelen is, toch sterven er wereldwijd jaarlijks 1,5 miljoen kinderen aan.

Met de slogan 'We do give a shit' brengt de actie dit jaar diarree onder de aandacht. Diarree lijkt een symptoom dat eenvoudig te voorkomen en te behandelen is. Toch sterven er wereldwijd jaarlijks 1,5 miljoen kinderen aan.

Koop een unieke wc-rol

De universiteit en de stad slaan de handen in elkaar en pakken uit met een straffe actie: een WC-rol met afbeelding van rector Mark Waer en burgemeester Louis Tobback. Zij werden geportretteerd door K.U.Leuven-huiscartoonist Joris Snaet.

De wc-rollen kosten € 4 per rol en zijn te koop op verschillende locaties: Het stadskantoor, K.U. Leuven - Shop, UP, Alma, Campusbib Arenberg, Bibliotheek Letteren, studentensecretariaat Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen, secretariaat Wetenschappen, LOKO ... (kijk voor alle locaties op www.kuleuven.be)

Vervolg p.1

reorganisatie duurt niet zo uitzonderlijk lang. Dit is exact dezelfde OFD-procedure (*Organisatie- en Functiedesign, red.*) die de personeelsdienst ook volgt bij andere diensten aan de K.U.Leuven en het blijkt dat deze gemiddeld een vol jaar in beslag neemt.”

Onze bron in de omgeving van het International Office countert deze uitleg door te stellen dat vooral de beslissing over het managementmodel “onnodig lang duurt en vreselijk wispelturig is”. “Het *twin peaks*-model lag eerst op tafel, maar is daarna tijdelijk weer verlaten. Toen was het op het einde van vorig academiejaar plots weer een optie, maar nu blijkt het uiteindelijk niet de finale uitkomst te zullen zijn.” Het meest recente voorstel dat op tafel ligt, is om één directeur aan te stellen, namelijk die voor het International Office, die dan de meerdere wordt van het hoofd van de academische diplomatie.

“Het klopt dat op een bepaald moment uit het GeBu de suggestie kwam om te werken met een *twin peaks*-model,” repliceert De Moor. “Als reactie daarop kwam echter automatisch de vraag hoe de hiërarchische lijn loopt. Uiteindelijk hebben we ervoor gekozen om de nieuw aan te werven directeur van het International Office de operationele leiding te geven.”

WEGPROMOVEREN?

Wanneer we polsen bij het International Office zelf, klinkt het enkel dat er intern meer uitleg zal worden verschaft op een vergadering rond 20 januari. Ondertussen is er sinds eind november wel al een nieuwe vacature uitgeschreven voor de positie van directeur van het International Office. Bart Hendrickx, die de functie tot voor kort bekleedde, is nu bevoegd voor de uitbouw van de academische diplomatie “in brede zin van het woord,” aldus Hendrickx zelf.

Het feit dat in het nieuwste voorstel het hoofd van de academische diplomatie ondergeschikt zou worden aan de nieuwe directeur van het International Office, doet speculaties rijzen dat Hendrickx weggepromoveerd is. Hierover komen er tegenstrijdige signalen. Sommigen stellen dat het terecht is dat Hendrickx een andere functie heeft gekregen, anderen weten te melden dat De Moor en Hendrickx het niet met elkaar zouden hebben kunnen vinden. “Beiden zeer koppige heren, die wel eens boel hadden,” zo klinkt het.

FEL

De Moor zelf reageert fel: “Het is absoluut niet zo dat Hendrickx gedesavouéerd is. De *assessment* was er op gericht om mensen op een functie te plaatsen die inspeelde op hun sterktes. Hendrickx heeft in een vorige carrière zijn sporen verdiend in de diplomatie en met dat profiel zullen we hem inschakelen als directeur van de

academische diplomatie. Hij wordt een belangrijke go-between tussen de universiteit en externe partners. Maar het International Office had bijkomende behoefte aan een sterke operationele directeur, waarvoor we dus een nieuwe, bijkomende operationeel directeur aantrekken.”

AD INTERIM

Ad interim wordt de positie van directeur van het International Office waargenomen door De Moor zelf. Onze bron dichtbij het International Office stelt dat De Moor op die manier een sterke greep op het International Office houdt. “Elke mail passeert langs hem. Hij screent alles.” Door tijdelijk de leiding van het International Office op zich te nemen, is hij ook lid van de Coördinatorencommissie van het Gemeenschappelijk Bureau (Gebu), die de vergaderingen voorbereidt van het Gebu zelf, waar De Moor ook weer deel van uitmaakt.

Ook Industrieel Ingenieur vijfjarig

Na verschillende opleidingen Humane Wetenschappen, ziet het er naar uit dat ook de opleiding Industrieel Ingenieur een tweejarige master krijgt. Ook enkele andere hogeschoolopleidingen zullen waarschijnlijk een jaar langer duren.

JELLE MAMPAEY

In de Vlaamse hogescholen die een opleiding Industrieel Ingenieur aanbieden, wordt momenteel gewerkt aan dossiers voor een aanvraag tot tweejarige master. Momenteel duurt de opleiding vier jaar. De Industrieel Ingenieurs, voorlopig nog een hogeschoolopleiding, integreren in het academiejaar 2013-2014 in de universiteit. Ze sluiten zich dan ook aan bij de tendens tot studieduurverlenging. De meeste universitaire opleidingen hebben al een tweejarige master of evolueren naar een tweejarige master. De dossiers zullen op 30 juni 2012 ingediend worden. De vroegst mogelijke invoerdatum voor de tweejarige master is het academiejaar 2015-2016, net zoals bij de opleidingen Humane Wetenschappen die vijfjarig worden. Dat hebben de studenten bekomen na studentenprotest. Op die manier kunnen alle studenten tijdig geïnformeerd worden over de correcte studieduur voor ze hun opleiding aanvatten.

GROEP T

Studentenraad Groep T is voorstander van een tweejarige master industrieel ingenieur, maar vreest voor een stage van een volledig jaar.

“Het bestuur stuurt aan op een stagejaar van 60 studiepunten. Wij vrezen dat de studenten dan zullen beschouwd worden als goedkope werkrachten die te weinig begeleiding krijgen. We willen weliswaar een stage, maar we willen ook meer

“Meer waard in het buitenland”

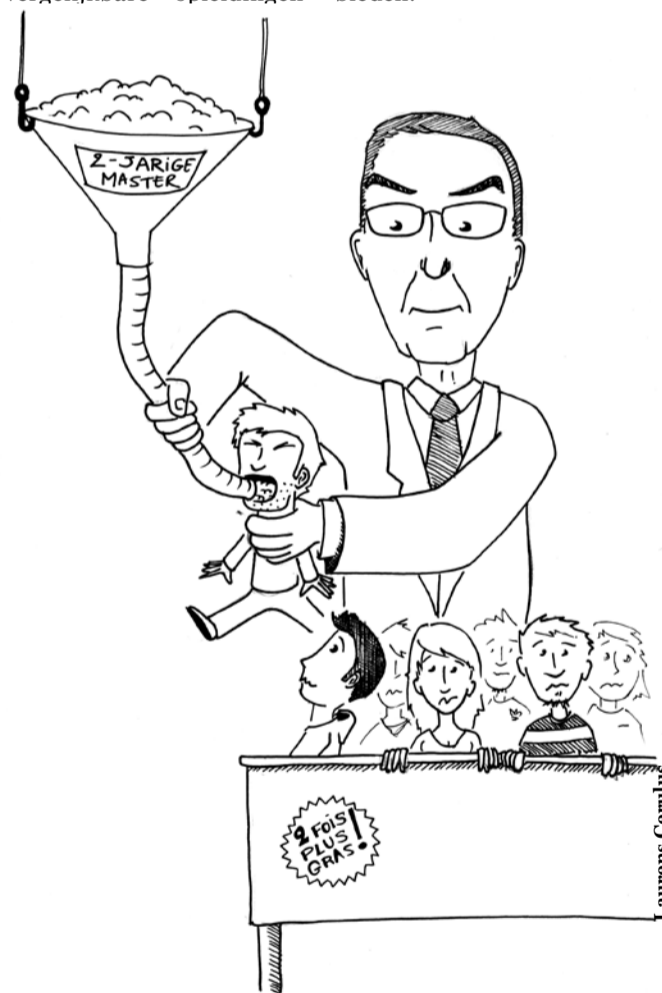
keuzevakken, bijvoorbeeld economische vakken,” zegt Jens Smeers. “Bovendien heeft men eerst beslist dat er een tweejarige master komt, en vervolgens gaat men de invulling bestuderen. Dat is niet de juiste volgorde.” Studentenraad Groep T gaat samenzitten met het Vlaams Netwerk van Ondernemingen (Voka) en met de Vlaamse Ingenieurskamer (VIK). Samen willen ze kijken wat de industrie verwacht. “Daar moet een voorstel uit komen dat we willen verdedigen bij het faculteitsbestuur,” zegt Jens.

HOGESCHOOLOPLEIDINGEN
Ook andere integrerende hogeschoolopleidingen, met name Handelswetenschappen en Toegepaste Taalkunde, evolueren waarschijnlijk naar een vijfjarige opleiding. De dossiers voor een tweejarige master voor die opleidingen werden op 31 oktober ingediend. Momenteel buigt de erkenningscommissie zich erover. Minister Pascal Smet zal volgend semester een definitieve beslissing nemen. De opleiding Toegepaste Taalkunde zou al een jaar vroeger vijfjarig kunnen worden, aangezien er een grote vraag naar is bij de studenten. Zo heb je om te tolken bij de Europese Commissie een tweejarige master nodig. Er is echter nog veel onduidelijkheid over de invoerdatum. “De communicatie van de Vliir (*Vlaamse Interuniversitaire Raad, red.*) laat in dit dossier zeer te wensen over,” zegt een bron dichtbij het dossier. De gewone student verkeert voorlopig nog in onwetendheid. Eerder raakte al bekend dat verschillende opleidingen aan de faculteiten Letteren, Wijsbegeerte, Sociale Wetenschappen, Rechten, Economische Wetenschappen en Godgeleerdheid dossiers indienden voor een tweejarige master. Ook Logopedie en Audiologie, een opleiding van de faculteit Geneeskunde, diende een dossier in. In de wandelgangen is te horen dat die opleiding ook al een jaar vroeger vijfjarig zou kunnen worden.

“Wij zijn voorstander van een tweejarige master,” zegt Michiel Horsten, voorzitter van de

Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS). “Er zijn goede redenen voor. Bij een tweejarige master heeft de student twee jaar om zijn masterproef af te werken, dat komt de kwaliteit ten goede. Daarnaast zijn sommige opleidingen echt te zwaar voor één jaar. Als we naar het buitenland kijken, zien we vaak dat vergelijkbare opleidingen

daar twee jaar duren. Een vijfjarige opleiding is meer waard in het buitenland. Ten slotte biedt een extra jaar ruimte voor stages, wat wij heel belangrijk vinden.” Michiel maakt ook enkele kanttekeningen: “Er is weinig extra geld. Soms gebeuren er rare dingen om met dezelfde middelen een extra jaar aan te bieden.”

Vrijwilligers gezocht!

Wil je graag een iPad2 winnen?

Ben je **student** aan een hogeschool of universiteit?

Doe mee aan een **vragenlijst studie** rond 'pesten en pijn' bij studenten uit het hoger onderwijs'.

Het invullen van de vragenlijst duurt slechts **15 minuten**

Voor het invullen van de lijst: <http://www.kieskleurtegenpesten.be>

Info: pestenenpijn@psy.kuleuven.be.

DOSSIER ONDERZOEK

Onderzoeksfinanciering

“Het aantal professoren moet meegroeien”

Afgelopen weken engageerde de Vlaamse overheid zich voor een stijging van het aantal onderzoekers gefinancierd door het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO), één van de financieringskanalen. Een belangrijke inspanning van de Vlaamse overheid, maar de vraag stelt zich onvermijdelijk of dat volstaat. Is de financiering van het onderzoek aan de K.U.Leuven definitief uit de problemen?

PIETER HAECK

Nee, klinkt het categoriek bij vicerector Onderzoeksbeleid Marynen. Hij erkent dat de Vlaamse overheid met de verhoging van het aantal onderzoekers van 2500 naar 3000 bij het FWO een belangrijke inspanning heeft gedaan, maar er zijn zeker een aantal problemen die volgens hem blijven bestaan.

"Door deze bijkomende financieringen komt immers de basisfinanciering onder druk te staan. Vooral het aantal professoren (*ZAP'ers; Zelfstandig Academisch Personeel, red.*) moet meegroeien met de bijkomende financiering die wordt gegeven."

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) lijkt dat probleem te onderkennen en gaf aan op een persconferentie donderdag te willen streven naar 1000 extra ZAP'ers deze legislatuur. Marynen repliceert: "Aangezien er in Vlaanderen nu 4000 ZAP'ers aan de slag zijn, zou dat een stijging betekenen van ongeveer 25%. Het is mooi dat in het kader van de integratie van de academische hogeschoolopleidingen de basisfinanciering, en dus het aantal ZAP'ers, meegroeit. Er zal wel moeten blijven of

een toename met 25% realistisch is in de huidige economische context."

Een andere opmerking die vaak weerklinkt is de grote administratieve last die het gebruik van overheidsmiddelen met zich meebrengt. Overheidsmiddelen moeten immers zeer gericht gebruikt worden en vereisen een uitgebreide verantwoording. "Wij zijn zeker bereid om aan te tonen wat er met de gelden wordt gedaan. Toch zou het kader af en toe wat breder mogen zijn," aldus Marynen.

Kritisch of niet, vicerector Marynen geeft toe dat Vlaanderen door de recent aangekondigde bijkomende financiering sterk afsteekt tegen de ons omringende landen. "De Vlaamse regering heeft een positieve visie op onderzoek, en dat in tegenstelling tot de ons omringende landen, waar volop wordt bespaard op onderzoek. Er wordt bovendien geïnvesteerd in verschillende kanalen, zoals de begeleiding van jonge onderzoekers doorheen hun carrière."

SCHENKINGEN

Niet alleen de overheidsmiddelen laten zich onbetuigd, ook het aandeel private personen dat een schenking of een le-

gaat overmaakt aan wetenschappelijk onderzoek, is de laatste jaren gegroeid. Het Leuvense Universiteitsfonds (LUF), dat voor de K.U.Leuven instaat voor het beheer van de schenkingen en legaten, mocht vorig jaar ongeveer 10 miljoen euro aan inkomsten noteren.

Volgens het Leuvense universiteitsfonds heeft het domein van de private schenkingen zich sterk ontwikkeld sinds de viering van het 575-jarige jubileum van de K.U.Leuven in 2000. Toen

werd er, naar aanleiding van het jubileum, anderhalf miljoen euro opgehaald.

Toch is op een totaal onderzoeksbudget van 350 miljoen euro 10 miljoen nog een relatief klein bedrag. Bovendien zijn er een aantal voorwaarden geformuleerd aan het gebruik van die individuele schenkingen. "Het geld dat ons bereikt via private schenkingen, mag ons niet sturen in onderzoek. Wij moeten nog altijd de *lead* nemen over het opzet en het doel van het onderzoek," aldus Marynen.

Onderzoek Elders...

HIGGSBOSON

Afgelopen week circuleerden er roddels dat er iets belangrijks ging aangekondigd worden rond het higgsboson, het onvatbare laatste puzzelstukje dat het hart van elke deeltjesfysicus sneller doet kloppen. Het CERN bevestigt in een persbericht dat het bestaan van het deeltje nog steeds niet aangetoond is, maar dat de massa van het deeltje, mocht het bestaan, nu wel nauwkeuriger bepaald is. De experimenten met de Large Hard-On Collider geeft evenwel tantaliserende suggesties die op het bestaan van het deeltje zou kunnen wijzen.

CAFEÏNE

Rioollekkage in oppervlaktewater kan nauwkeurig aangetoond worden door het meten van cafeïne in het water, lezen we in *NWT Magazine*. Omdat cafeïne relatief

snel wordt afgebroken in het milieu, is het een erg goede indicator voor recente verontreiniging met menselijke ontlasting. De huidige test, die gebaseerd is op de detectie van E.Coli bacteriën, kan aanleiding geven tot valse positieven door besmette ontlasting van wilde dieren.

SPAM

De hoeveelheid spam is op het laagste peil van de laatste drie jaar, schrijft *Scientific American*. Tegenwoordig bestaat slechts 70,5 % van alle e-mailverkeer uit spamberichten. Er wordt gedacht dat dit het gevolg is van twee internationale spamnetwerken die onlangs door de FBI ontmandeld zijn.

SMART PHONES

Smartphones zijn niet alleen handig om aan Twitter te melden dat de bus vol rare

freaks zit. Taalkundig onderzoek kan radicaal versneld worden door het gebruik van een smartphoneapplicatie, meldt *NWT Online*. Het is niet meer nodig dat proefpersonen naar het laboratorium komen, en dit kan een experiment wel tienmaal versnellen. Er wordt gedacht dat er een diverser publiek bereikt wordt, en er is aangetoond dat het onderzoek evenwaardig is aan de ouderwetse test.

MUGGEN

Nadat we luttele dagen geleden door overwinterende muggen werden gestoken, concludeerden we finaal dat het klimaat aan een bipolaire stoornis leidt. Een artikel in *Biology Letters* kan het syndroom niet oplossen, maar helpt de symptomen te bestrijden: het blijkt dat muggen een afkeer hebben voor harige ledematen. Door de lichaamsharen kunnen de parasieten makkelijker gedetecteerd worden en de haren liggen natuurlijk ook gewoon in de weg. De onderzoekers waarschuwen dat extreme harigheid toch nadelig kan zijn, omdat de beestjes zich gemakkelijker kunnen verstoppen in een wilde vacht.

CADEAUTIP

In *Journal of Consumer Research* lezen we dat meer dan één cadeautje kopen overbodig is: de meeste mensen waarderen het meer om één groot cadeau te krijgen dan één groot cadeau en een klein cadeautje erbij. De onderzoekers merkten dat de geschenken 'holistisch verwerkt' werden. Ze vergelijken het met het mengen van water. Wanneer je lauw water aan warm water toevoegt zal de totaalsom namelijk ook kouder zijn. (BB)

...en aan de K.U.Leuven

De K.U.Leuven haalde afgelopen weken een zevental prestigieuze onderzoeksbeurzen binnen, uitgereikt door de *European Research Council* (ERC). In totaal werken nu al 35 onderzoekers van de K.U.Leuven met zo'n onderzoeksbeurs. 6 van de 7 recent toegekende beurzen zijn zogenaamde *advanced grants*, die ervaren onderzoekers moet toelaten om innovatief onderzoek te verrichten.

Eén van die ervaren onderzoekers is Prof. Piet van Duppen werkzaam aan de Afdeling Kern- en Stralingsfysica van de Faculteit Wetenschappen.

"Het onderzoek is van fundamentele aard en behandelt vooral de zwaarste atomelementen, die zich aan het einde van de Tabel van Mendelejev bevinden. Concreet proberen we te onderzoeken hoe elektronen zich voortbewegen in de banen rond de atoomkern, en dat via de techniek van laserspectroscopie."

Wat is volgens Van Duppen de waarde van deze onderzoeksbeurs voor het onderzoek op zich? "Het nieuwe onderzoeksvoorstel baseert zich niet alleen op expertise uit het labo hier, maar ook uit het CERN (*het Zwitserse instituut waar ook de deeltjesversneller gevestigd is, red.*). De onderzoeksbeurs van het ERC laat ons toe om rond de techniek van laserspectroscopie een hele onderzoeksgroep te bouwen."

Doe de groententas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

Durban | “Wakker worden in een andere wereld”

De nacht van zondag elf op maandag twaalf december liep de klimaatconferentie in Durban ten einde.

Professor Hans Bruyninckx, tevens directeur van het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving (HIVA) aan de K.U.Leuven, doceert het vak Global Environmental Politics. Hij analyseert het bereikte compromis en heeft het over kennis en verantwoordelijkheid.

LUCAS DE JONG

Veto: *Wat is er in Durban juist uit de bus gekomen?*

Hans Bruyninckx: «Er is beslist dat er tegen 2015 een nieuw verdrag moet zijn, dat vanaf 2020 wordt uitgevoerd. Alle landen zullen onder dat verdrag vallen, niet alleen de industrielanden. Sommigen noemen dat een doorbraak, maar deze onderhandelingen zijn al in 2007 in Bali begonnen. Toen was de ambitie om voor het eind van Kyoto, in 2012, een nieuw verdrag klaar te hebben, om een volgende stap te zetten in uitstootverminderingen. Dat nieuwe verdrag zouden de regeringsleiders in 2009 in Kopenhagen afsluiten, maar dat liep toen met een sisser af.»

“Uitstel en evidentie als succes verkocht”

Veto: *Wat zijn de problemen van het bereikte compromis?*

Bruyninckx: «De problemen zijn als volgt. Ten eerste was het in 2007 nooit de bedoeling om 8 jaar te onderhandelen, maar om tegen het einde van Kyoto een nieuw verdrag klaar te hebben liggen. Ten tweede is 2020 veel te laat. Iedereen die op ernstige wijze met de klimaatmaterie bezig is, zegt dat we dit decennium zouden moeten pieken met de uitstoot van broeikasgassen om die daarna versneld af te bouwen. Dat is nodig als we binnen het scenario van aanvaardbare klimaatverandering willen blijven. Politiek vertaalt dat zich in het 2°C-scenario. Het huidige scenario gaat daar ruim boven, en impliceert dat we zullen eindigen met 3 tot 5°C opwarming. Dan word je wakker in een andere wereld. Tot 2020 geen verplichtingen opleggen, is volstrekt onverantwoordelijk.»

NONSENS

«Met betrekking tot het feit dat voor het eerst alle landen, en dus ook de ontwikkelingslanden onder dat verdrag zullen vallen, valt ook het een en ander te zeggen. Als je een verdrag voor de toekomst maakt, zoals Kyoto of een toekomstig verdrag er een is, spelen er twee elementen mee.»

«Ten eerste het verleden. Het is normaal dat de industrielanden hun deel moeten doen. Ze moeten versneld afbouwen en voor financiering en technologieoverdracht zorgen. Historisch is het overgrote deel van de uitstoot van de industrielanden gekomen, en overigens hebben we vandaag ook nog een grotere CO2-uitstoot per capita.»

«Ten tweede is het echter zo dat het overgrote deel van de uitstoot in de toekomst van de nieuwe groei landen zal komen. Een verdrag tekenen waar die landen niet onder vallen, is eigenlijk zinloos. Maar tegelijk is er vanuit de ontwikkelingslanden de terechte vraag naar groei en steun. Dat die vraag terecht is, wil ik benadrukken.»

«Met betrekking tot Durban is het politiek gezien misschien een substantiële doorbraak dat India en China hun verantwoordelijkheid willen nemen door ook onder een algemeen verdrag verplichtingen te aanvaarden, maar iedereen weet al vijf jaar dat het nonsens is om een toekomstverdrag af te sluiten waar die landen niet bij betrokken zijn; het is dus eigenlijk een evidentie. Ook verkoopt men het als doorbraak dat er tegen 2020 een verdrag zal zijn met *legal force*. Opvallend is dat de discussie de laatste drie dagen bijna enkel om het taalgebruik draaide. Men is daarbij van *legally binding* naar *legal force* gegaan om de VS en China aan boord te krijgen. Inderdaad, uitstel en evidentie worden als een succes verkocht.»

OBAMA GRAPT

Veto: *Waarom is uiteindelijk toch iedereen overstap gegaan voor dit mager compromis?*

Bruyninckx: «Het compromis is door alle landen verdedigd omdat er voor iedereen iets in zit. In Kopenhagen is de EU opzij gezet. Wat er nu onderhandeld is, is wel op basis van het EU-stappenplan. Ze kan zeggen dat ze de zaak weer vlotgetrokken heeft. Ook neemt ze met het verderzetten van haar Kyotoverplichtingen de facto geen extra verplichtingen op, omdat ze sowieso haar eigen klimaatbeleid al ging uitvoeren. Haar voortuitstrevende rol in het klimaatvraagstuk is voor de EU zelf trouwens ook voordelig.»

«De VS is ook tevreden. Obama kan stellen dat de druk die de VS op de groei landen zette succesvol was. Dat was immers hun voorwaarde om zelf ook iets te doen. Bovendien is er voor hen geen bindend akkoord in het vooruitzicht gesteld. In Europa wordt *legal force* immers uitgelegd als *legally binding*, in Washington zegt men dat ze de Europeanen goed liggen hebben gehad.»

«De Chinezen en Indiërs hebben tot 2020 een garantie om rustig door te groeien. Tegelijk is een verlenging van Kyoto voor hen

een belangrijke symbolische overwinning, ook al is het vooral de EU die het verlengt. Voor hen is het discours immers ook dat als de VS en de EU niets doen, zij ook niet in actie zullen schieten.»

CENTRALE KEUZE

Veto: *Als actie rond het klimaat top-down uitblijft, moeten we dan niet veel meer bottom-up inzetten?*

Bruyninckx: «Voor mensen die gemotiveerd zijn om rond het klimaatbeleid iets te doen geldt dat ze niet moeten wachten totdat de politiek ingrijpt, dat is wel duidelijk. Ieder van ons kan zijn engagement kwijt door het maken van keuzes. Maak die keuzes op een verstandige manier. Ik geloof er wat dat betreft nogal in dat kennis ook komt met verantwoordelijkheid. Iedereen kan zijn beschikbare kennis op een nuttige manier gebruiken.»

«Met betrekking tot die kennis zijn we trouwens een generatie aan het opleiden

Centrale plaats voor milieu in opleidingen”

die theoretische, conceptuele, methodologische vakken gaat moeten kunnen toepassen op serieuze problemen waar we de volgende decennia voorstaan. Dat terwijl een heel aantal vakken rond milieu, energie, maar ook rond armoede of migratie geen centrale plaats in de opleidingen hebben. Meestal zijn het, als ze al bestaan, keuzevakken om het programma op te vullen. Zo was ik tot voor kort de enige in België die een specifiek vak doceerde rond internationale milieupolitiek. Dat is eigenlijk onvoorstelbaar.»

Thomas Van Oppens

Kort Internationaal

MINDER BUITENLANDSE STUDENTEN, MEER KOTEN

Voldoende huisvesting voor studenten vinden creëert bij menig universiteit problemen. Omdat men in Nederland kampt met een tekort van 30.000 koten, plant men er daar 16.000 bij te bouwen. Toen het voorstel daartoe in de Tweede Kamer (*vergelijkbaar met de Belgische Kamer voor Volksvertegenwoordigers, red.*) ter tafel kwam, droeg Eric Lucassen van de Partij voor de Vrijheid echter een opvallende andere oplossing aan. Lucassen: “16.000 kamers (*koten, red.*) bijbouwen zal niks oplossen. Het echte probleem is dat er

meer dan 80.000 buitenlandse studenten in Nederland studeren, terwijl maar 40.000 Nederlandse studenten dat in het buitenland doen. Daarom moet het aantal internationale studenten halveren, wat ook het huisvestingsprobleem zal oplossen.”

In de Tweede Kamer waren de meningen over het idee verdeeld. Allan Päll, voorzitter van de European Students Union was wel duidelijk over de zijne: “Als de Nederlanders restricties op het aantal buitenlandse studenten willen plaatsen, zouden andere landen hetzelfde voor Nederlandse studenten moeten doen.”

DIGITALE FLIRT OF PIENTERE PRAAT?

U wisselt berichten uit met een oude humanioraleerkracht, waarmee u vanzelfsprekend *Facebookfriends* bent. Vreemd? In de VS op zijn minst verdacht. Schandalen met betrekking tot misbruik van sociale media door onderwijzers tegenover hun studenten zorgen er overal voor dat onderwijsinstellingen – zowel middelbare scholen als universiteiten – strikte richtlijnen opleggen. Sms'en of privéberichten op Facebook en Twitter sturen, wordt daarbij dikwijls verboden. Soms is er zeker sprake van dubieuze of aanstootgevende reacties of

foto's die via sociale media gedeeld worden. In extreme gevallen gaat het ook om veroordelingen tot seksueel misbruik die beweerdelijk via die media beginnen.

Sommige onderwijzers zijn nu echter bang dat het toenemende belang van techniek als leerinstrument en specifiek van sociale media om studenten te enthousiasmeren te weinig aandacht krijgt. Het is zoeken naar een nieuw evenwicht. In Missouri besliste de rechter alvast dat een staatsbreed wettelijk verbod op elektronische communicatie tussen onderwijzer en student in strijd was met het grondwettelijke recht op vrijheid van meningsuiting. (LDJ)

Studietips | Studeren, wie zijn best doet zal het leren

Studeren doet iedereen volgens eigen gewoonte en frequentie. Maar met volgende handige tips in het achterhoofd, verloopt het memoriseren vast nog een stuk vlotter. Wij zeggen het niet om bijdehand te wezen, maar studeren, het is een leerproces.

ELS DEHAEN

Een blokperiode staat of valt met een gedegen planning. Zelf bleven wij altijd op schema door onze planning tweemaal daags aan te passen zodat alles mathematisch nog mogelijk was. Vervolgens vroegen wij ons boos en gefrustreerd af waar al die dagen gebeven waren en waarom er niet meer relevante feitjes in ons hoofd zaten. *Fun fact*: volgens experts falen studenten veel vaker door een slechte tijdsverdeling dan door onvoldoende intelligentie.

Bijzonder demotiverend is een vaag omljnd doel dat in de verre toekomst ligt. Het komt er dus op aan het doel "vak X kennen" op te delen in kleine, haalbare deeltjes. Voel je je wat suf na het middageten, wissel dan af met een makkelijk vak. Gaat het wat minder vlot, verspil dan niet nog meer tijd door slechte gedachten, maar spreek jezelf bemoedigend toe. Intensief lijden staat Cadel Evans misschien goed, maar is werkelijk onnodig voor ons, mindere goden.

Goed, een planning dus. Maar hoeveel uur is genoeg? Dat weet iedereen best voor zichzelf, maar de K.U.Leuven adviseert 40 à 45 uur per week, of zo'n 5 uur per dag. Veel minder is niet aan te raden, maar buitensporig meer evenmin. De intensiteit en kwaliteit van je intellectuele inspanning zullen er onvermijdelijk onder lijden. Voor je het weet verspil je een halve dag nuttige studietijd met huilen omdat je door toegenomen zenuwen de recente ontwikkelingen in Thuis niet meer naast je neer kan leggen of omdat de choco net op was. Beide verhalen zijn niet persoonlijk, maar ook niet fictief.

METHODE

Uiteraard kan je een cursus van voor tot achter doorlezen als was het de nieuwste roman van Dimitri Verhulst, maar het kan effectiever. Titels staan er doorgaans niet zonder reden en zijn op handige wijze gro-

ter van lettertype. Inhoudstafels zijn een goudmijn voor het bouwen van mentale kapstokken om namen, data, formules, enzovoort aan op te hangen. Een fluostift of andere wijze van doordachte markering maken zelfs het meest ontoegankelijke kluwen tekst enigszins vatbaar.

Een niet onbelangrijk detail is het onderscheiden van hoofd- en bijzaken. Zelf

kunnen wij bijna zes jaar na het afleggen van het examen Algemene Taalwetenschap nog zonder enige inspanning oproepen dat Esperanto werd ontworpen door Ludwig Zamenhof, dat Karl von Frisch experimenteerde met bijen en dat Noam Chomsky *Syntactic Structures* in het gezegende jaar 1957 uitbracht. Hadden wij die energie niet beter gekanaliseerd naar het vermijden van een herexamen Latijnse Literatuur? *Sic transit gloria mundi*.

Op de fora van menig studentenkring is een schat aan informatie te vinden. Samenvattingen en vraag- en antwoordtopics zijn op eigen risico te benaderen, maar het lijstje vragen oplossen dat medestudenten in vorige jaren of reeksen hebben gekregen, daar is nog nooit iemand aan gestorven.

EXAMENDAG

Plots is het toch de dag van het examen. Zelfs de beste planner ziet zich opeens voor het voldongen feit gesteld. En natuurlijk kon de leerstof zoals immer beter gekend zijn of vaker herhaald, maar daar is het onherroepelijk te laat voor. De enige weg is voorwaarts en de enige verdediging de aanval. Tijdens al die uren van vlijtige studie had je net zo goed kunnen liggen gamen als je het verkeerde antwoord geeft door de vraag maar half te lezen en verkeerd te interpreteren. Zoek voor mondelinge examens bij veelvuldige absentie doorheen het jaar de foto van de docent op en neem naar openboekexamens te allen tijde je handboek mee. Je lacht? Een medestudent en wijzelf sinds de junizittijd van 2008 niet meer.

Bas Van den Bogaert

“Alles staat of valt met een goede planning”

Blokken in de bibliotheek | Waar moet u zijn?

Tijdens de blok- en examenperiode van december en januari staan de deuren van de universiteitsbibliotheken weer open voor de actie Blokken in Leuven. Er komen extra plaatsen en de bibliotheken zullen ook 's avonds langer open zijn. Wij gingen testen waar u het best terecht kan om de hopen leerstof in te studeren.

FRANK PIETERMAAT

De eerste week van de kerstvakantie kan je alvast terecht in de Centrale Bibliotheek. Daar worden de deuren van dinsdag tot en met vrijdag geopend van 9u 's ochtends tot 22u 's avonds. Hoewel de CBIB 100 extra plaatsen voorziet, zal het toch kwestie zijn van op tijd te komen. Toen wij de CBIB donderdagnamiddag een bezoekje brachten was er werkelijk geen plaats vrij. Bovendien stoorde het geroep van kinderen op de Kerstmarkt ons, al zal dat tijdens de blok geen probleem zijn.

Eens uw kater verdwenen is en u op maandag 2 januari eindelijk The *Seven Oaks* bent buitengeraakt, kan u in elke bibliotheek terecht. Ze zullen van maandag tot en met donderdag minstens open zijn van 9u tot 22u met uitzondering van de bi-

liotheek op Gasthuisberg. Die sluit om 21u maar is vrijdag dan ook wel open tot dat tijdstip, net als Rechtsgeleerdheid, de CBIB en Arenberg die allemaal openblijven op vrijdag tot 22u. Andere bibliotheken sluiten de deuren vrijdag om 19u.

Voor de echte *diehards* die ook in het weekend de bib niet kunnen missen, heeft de Kerstman dit jaar een extra verrassing met zich mee gebracht. Buiten de CBIB zal je ook in Arenberg en de Rechtenbib terecht kunnen met boeken en consoorten op zaterdag en zondag tussen 10u en 19u.

BIBTRIP

Speciaal voor u zijn wij bibliotheek per bibliotheek afgegaan op zoek naar de voor- en eventuele nadelen van de verschillende bibliotheken. Eerste nadeel was dat we niet in de bib van Bio-

medische Wetenschappen zijn geraakt. Die ligt op de campus van Gasthuisberg en zo goed van hart zijn we helaas niet. Dat is ons net iets te ver.

GASTHUISBERG

Maar blijkbaar zijn we niet de enigen, vertelt Chris Schroeven, bibliothecaris van de Sociale Wetenschappen. "Het klopt inderdaad dat daar nog een heel sterke groeiomgeving zit voor de blok- en examenperiode zelf. Dan merk je dat de studenten liever in de binnenstad blijven, of ze geraken tot in Arenberg, maar de berg op naar Gasthuisberg is een moeite die ze blijkbaar niet doen tijdens de blok- en examenweken. Tijdens de

lesweken wel, maar als men er niet verplicht moet zijn, wordt het weinig gedaan. Het is jammer dat we studenten niet naar daar kunnen lokken want als we dat potentieel ook volledig konden benutten, is er zeker voldoende plaats overal."

Het probleem is dat iedereen dus op dezelfde plaatsen studeert. Iets wat ons meteen opvalt. In Arenberg valt de drukte relatief gezien mee, al was het er wel lawaaiiger. Enkele eerstejaars waren net iets te enthousiast met hun project bezig. In het centrum waren vooral de bibliotheken van Economie en Rechtsgeleerdheid drukbezet, net als die van Psychologie.

SABBE

Ook de bibliotheken van Sociale Wetenschappen en Letteren behoren tot de grotere, al was het daar rustiger en beduidend stiller, wat toch zeker in ons geval een absolute noodzaak is. Toch kunnen we ons niet van de indruk ontdoen dat je voor echte rust in de twee dwergbibliotheken moet zijn.

Dat zijn enerzijds de bibliotheek van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte waar je bijna schrik hebt om te wandelen. De vloer kraakt bij het minste stapje. Dat is dan ook het enige geluid daar te horen.

VERBOUWING

Anderzijds is er de Maurits Sabbebibliotheek van Godgeleerdheid. Slechts 35 plaatsen, snel zijn is de boodschap. En afgezien van een tikkende verwarming is het ook daar muisstil. Deze rust in de Maurits Sabbebib is echter relatief, want tijdens de blok zal er ook verhuisd worden (na de verbouwingswerken) en is de bib een paar dagen gesloten.

www.blokkeninleuven.be

“Weinig studenten vinden de weg naar de bibliotheek van Gasthuisberg”

Carte Blanche (6) |

Grootste buitenparty in neergutsende regen

In deze tweewekelijkse reeks krijgt een medewerker van Veto, schrijver of fotograaf, de kans om zelf op zoek te gaan naar interessante gebeurtenissen in Leuven. Deze week maakte een medewerker een dauwtrip langs de Leuvense plekken waar er in de late nacht en de vroege ochtend leven is. En dat begon allemaal tijdens een apocalyptische regenbui om 5 uur 's nachts.

KENJI VERSTAPPEN

5 uur 's ochtends. In ons warm bed klonk het nog als een fijn getokkel op de ramen, eenmaal buiten vervloekten we onszelf dat we in deze apocalyptische regenbui zaten. Moesten wij nu echt danig op zoek naar de ridders van de late nacht en de helden van de vroege ochtend?

Gelukkig was de eerste sensatie er een die ons overviel en waar we niet te lang achter moesten zoeken. Wat een pokke-

herrie 's ochtends op straat! Wij begrijpen niet hoe ons communicantenzeltje 's nachts zo zoet kan slapen. Het fijn gedruppel van weleer werd overstemd door een luidruchtig af- en aanrijden van taxi's en bestelwagens. En hoe lang is het alweer geleden dat er nog eens lustig gekapt werd op de nachtvluichten?

NACHTRAVEN

Voor vele nachtraven langs ons parcours was een taxi echter het enige redmiddel na een erg lange

nacht. We zagen er eentje op de Naamsestraat, dan op de Bondgenotenlaan, en beiden met een behoorlijk zware voet. Al was dat

“Wat een pokkeherrie!”

nog maar een kleine deugnietrij vergeleken met de bandeloosheid die we elders zagen. Vuilniszakkenvoetbal, nachtlawaai, etcetera. De schrielle lach van Nero kakelde in ons hoofd om al deze waanzin.

BROEKJES

Ook op het gebied van de zeden werden alle remmen los gelaten. In de *Seven Oaks* werd er geschuurd dat het een lieve lust was, waarbij de mannelijke populatie duidelijk het finale doel had om in de broekjes van de

meisjes te geraken. Aan de man op de trappen van de *Seven Oaks*: goed geprobeerd, maar de sigarettenwalm was niet bepaald in uw voordeel. Aan de man in het midden van de Tiense: “Ik heb wel geen ontbijt voor u morgen” lijkt ons niet bepaald de beste aanzet voor wat ochtendseks.

Omdat mensen ons vooraf hadden gewaarschuwd geen grietje te scoren in diezelfde *Seven Oaks* maakten wij een kleine passage langs de Oude Markt. “Leuven Vlaams” werd er ooit geroepen, maar nu werd de langste toeg van Europa toch vooral bezet door Walen of internationale studenten. Die engageerden zich, ondanks de nog altijd neergutsende regen, even voor de grootste buitenparty ooit. Stoelen vlogen letterlijk aan de kant, een sigaretje werd opgestoken.

SCHIZOFREEN

Ondertussen liep de klok naar zessen. Een uur waarop wij anders even jolig zijn en ook niet

meer al te helder. Nu waren we dat wel en zagen we voor het eerst hoe schizofreen de late nacht is. De ene helft van de populatie feest erop los, de andere

“De schrielle lach van Nero kakelt in ons hoofd”

slooft zich op de achtergrond uit als *Santa's little helper* om het allemaal toch wat onder controle te houden. De verschrikkelijke zondvloed was ondertussen absoluut niet meer onder controle te houden, een sein voor ons om opnieuw in ons bed te kruipen.

Leuvense Kerstmarkt |

Overprijsde rommel en weltschmerz

Onze favoriete bezigheden zijn: op drie liefde, op twee kerstmarkten bezoeken en op één automutilatie. Deze week gingen wij naar de Leuvense kerstmarkt.

JELLE DEHAEN

Een weetje. In 1439 werd Albrecht II, net gekroond tot keizer van het Heilige Roomse Rijk, bij een jachtpartij in Silezië aangevallen door een agnostisch, donkerbruin everzwijn. Op het nipperdje werd de keizer gered door een onverschrokken handelaar. Bij een kroes mede vertelde de handelaar dat hij enkele maanden eerder duizenden onverkooptbare geurige kaarsjes, vintage juweeltjes en bloedrode pinnemutsen van een gewiekste Saraceen had gekocht. De dankbare keizer stond de handelaar toe zijn spulletjes te versjacheren op een speciaal daarvoor bestemde dag. Dat was de eerste wansmaakmarkt, later ook kerstmarkt genoemd.

Bijzonder voldaan verlieten wij de Leuvense kerstmarkt van 2011. 2008 was een absoluut topjaar, maar zoals genoegzaam bekend waren de edities van 2009 en 2010 enigszins ontgoochelend. Interne strubbelingen, artistieke meningsverschillen en een algemene weltschmerz ten gevolge van een heruitgave van het werk van Nietzsche deden het niveau gevoelig dalen. Dit jaar stond echter iedereen weer op scherp en werden topprestaties geleverd. Dat dit niet onopgemerkt is gebleven, moge duidelijk wezen. Het internationaal hoog aangeschreven topmagazine Weihnachtsmarkt heeft Leuven zelfs tot meest beloftevolle kerstmarkt van West-Germanië uitgeroepen. “Natuurlijk moet Leuven absolute toppers als Keulen, Mainz of Aken achter zich laten, maar deze nog jonge markt heeft heel wat potentieel,” aldus Jürgen Hilplatz, hoofdredacteur van Weihnachtsmarkt.

Traditiegetrouw reikt Veto haar *X-Mas Awards* uit aan de meest op-

merkelijke standjes van de Leuvense kerstmarkt. De prijs voor de meest authentieke stand gaat naar dat ene tentje waar ze al die overprijsde rommel verkopen. Het mooiste standje van 2011 - en dit zal niemand verbazen - is Witte Penssen/Boudain Blanc. Een klassieker maar wij waren opnieuw onder de indruk van het verrassende gebruik van traditionele elementen als mosterd, ketchup en curry ketchup. De trotse winnaars krijgen binnenkort de biografie van Wilfried Martens opgestuurd. Proficiat en Fröhliche Weihnacht!

“Fröhliche Weihnacht”

Xavier Van den Bogaert

Oudejaarsavond |

Laatste feestkans

Leuven is dé plaats om met je vrienden feestend het nieuwe jaar in te zetten. Er is heel wat te doen in de vele fuifzalen, maar het feest-epicentrum bevindt zich op de Oude Markt.

WOUTER GOUDESEUNE

FUIFZALEN

Geen plaats beter dan Leuven om het laatste feestje van het jaar te bouwen. Fakbarliefhebbers hebben helaas wat minder geluk, want de meeste fakbars zijn gesloten. Enkel Dulci en Fakbar Letteren zullen spotgoedkope drank aanbieden. De vele feestzalen draaien

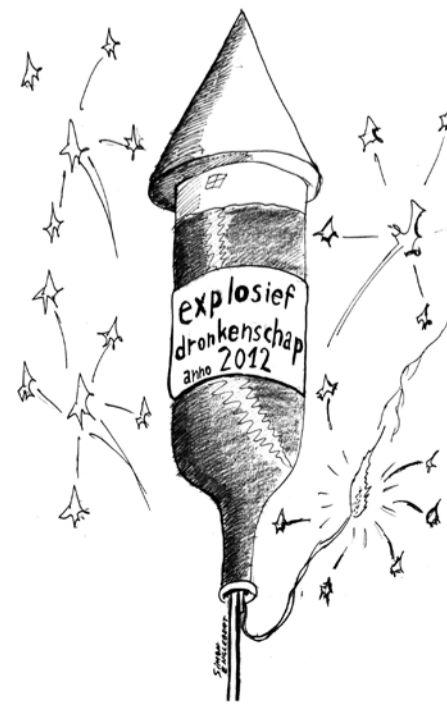
“Wie volledig wil losgehen, kan in de seven oaks terecht”

verschillende muziekgenres, dus voor elk wat wils. Fans van electro kunnen in de Rumba terecht. In de Popclub, het kleine zaaltje boven de Rumba, wordt er drum 'n bass en dubstep gespeeld. Fans van die twee populaire genres vinden ook hun gading in Albatros, alwaar House Bass voor de muziek zorgt. Acht euro moet je neertellen voor een ticket. In Musicafé wordt dan weer urban and house music gedraaid, maar een ticket kost wel tien euro in voorverkoop. Voor iets minder geld (acht euro) kan je in Club Montreal dansen op de trancemuziek van dj Marko van La Rocca. Club Montreal richt zich op een iets ouder publiek, aangezien minderjarigen niet worden toegelaten. De Blauwe Kater

is toe, en ook de Lido is niet voor het grote publiek toegankelijk.

OUDE MARKT

De Oude Markt wordt echter het centrum: twee grote aftelklokken en een toren/lichtbaken met dj-platform zal het grote volk lokken. Zo'n 10.000 feestvierders worden er verwacht het nieuwe jaar swingend in te zetten op de Markt of in een van de vele aanpalende cafés. Zoals het hoort, zal er natuurlijk ook een spetterend vuurwerk zijn. Wie echt volledig wil losgehen kan natuurlijk naar de *Seven Oaks* trekken. Een marginaal hol volgens sommigen, de hemel op aarde volgens anderen. Wij gaan akkoord met beide meningen. Een ticket zal u geen rotte duit kosten.

Geschiedenis schrijven | Emeritaat van **Louis Vos**

Toen de dieren nog spraken, olie goedkoop was en Leuven marxistisch, begon hij aan zijn loopbaan. Dit jaar ging historicus Louis Vos onder grote belangstelling met emeritaat. Of hij al die commotie nog niet beu is? "Ach, het is altijd leuk als mensen willen weten waarom je iets gedaan hebt."

DANIEL WIRT

Veto: *Vindt u het een goed moment om met emeritaat te gaan?*

Louis Vos: «Wel, je stopt wanneer de maatschappij dat van je verwacht. Ik vind zelf niet dat ik te oud ben, maar op een gegeven moment moet je gewoon kunnen loslaten. Je moet de kans geven aan de nieuwe generatie om zelf ervaring op te bouwen. Ik ga geen les meer geven, anders dan sommige collega's die tot hun zeventigste blijven doorgaan. Onderwijs is veeleisend geworden, meer nog dan vroeger, en ik wil liever nog wat publiceren. Het is wel jammer dat door mijn vertrek de lange traditie van onderzoek naar de Vlaamse Beweging aan deze universiteit wegvalt. Die wordt nu voortgezet in Gent en Antwerpen.»

Veto: *Bent u tevreden met uw intellectuele erfenis?*

Vos: «Wat ik gegeven of wat ik gekregen heb? (lacht) Mijn vrouw (prof. Lieve Gevers, red.) en ik, we zijn zonder betaling aan ons doctoraat begonnen. Maar wij hebben geluk gehad uiteindelijk beiden aan de universiteit te zijn benoemd. Ik ben wel fier op wat ik heb bereikt, maar ook erg dankbaar.»

Veto: *U behoort tot een generatie van wereldverbeteraars. Hoe denkt u daar nu over?*

Vos: «Dat wereld verbeteren gaat terug op een lange traditie. Ik ben geboren in 1945 en kwam terecht in een middelbare school en jeugdbeweging waar sterk de nadruk werd gelegd op sociale actie: je moet iets doen. Hoe deed je dat? Bijvoorbeeld door te

werken aan de jeugdbeweging. Ik zat in de Katholieke Studenten Actie (KSA) op een moment waarop vernieuwingen in de kerk begonnen op te borrelen. We vroegen ons af: hoe kunnen we de KSA aanpassen aan die nieuwe doelen? Dat raakte natuurlijk erg nauw verbonden met de opkomende contestatiebeweging.»

«Mijn geschiedschrijving over de Vlaamse studentenbeweging is daarom voor een deel autobiografisch. Ik hoef niet op te zoeken hoe de sfeer was tijdens de januari-revolte van 1968, zoiets schrijf ik vanuit mijn eigen ervaringen. Er was op een zeker moment wel een breuk, want je kan niet actie voeren en tegelijk wetenschappelijk werk verrichten over deze actie. Ik koos voor de wetenschap, dat zag ik als mijn roeping.»

«Waarom ben ik van mening veranderd? De ontdekking van nieuw-links in '68 was voor mij, als katholieke jongen, helemaal nieuw. In die zomer heb ik Lenin gelezen, fascinerend vond ik dat! Ondertussen heb ik het Leninistische denken afgezworen, ik vind het een gevaarlijk iets. Wat ik ook niet meer geloof, is dat je van vandaag op morgen de wereld kan veranderen. Toen dachten we dat echt: er komen andere tijden, de revolutie is nabij!»

Veto: *U bent wel altijd overtuigd katholiek gebleven.*

Vos: «Het geloof versterkte het engagement. De maatschappij veranderen kon niet gebeuren door in de biechtstoel te zitten, nee, we wilden de structuren aanpakken. Geloof en politiek kwamen samen. Ik zeg het niet alle dagen, maar geloof betekent echt iets

voor mij. Katechismusgeloof heb ik niet meer, mijn geloof is gerijpt. Voor mij is het een essentiële verrijking van het leven.»

Veto: *Wat vindt u dan van het recent afgesloten K-debat aan deze universiteit?*

Vos: «Er is een verwijdering van de katholieke institutie, maar de Kerk is meer dan dat. We hebben nog altijd een belangrijke theologische faculteit, waar systematisch wordt nagedacht over God en geloof. Het

bestaan van zo'n kritisch centrum is in het voordeel van de Kerk. We mogen ons denken niet ondergeschikt maken aan de Kerk, maar ik vind toch dat we niet zomaar de katholieke traditie overboord mogen gooien. Ik zou het jammer gevonden hebben als we de K hadden weggelaten om pragmatische redenen. In die zin vind ik de uitkomst van het debat niet slecht. Het is misschien een wijze oplossing.»

Daniel Wirt

Alternatief eindejaar | Evangelisch Kerstfeest en Chanoeka

Op kerstavond maakt een compulsieve drang zich van ons meester. Het monster in ons komt enkel tot rust als het orloffgebraad met kroketjes krijgt voorgeschoteld en het kerstverhaal wordt naverteld in de slaapkamer, terwijl de grote mensen het kindje Jezus een handje helpen door cadeautjes onder de boom in de woonkamer te leggen. Maar het kan ook anders.

ELS DEHAEN

CHANOEKA

Veto: *Hoe vieren jullie Chanoeka?*

Nathalie, Joodse: «De negenarmige kandelaar of chanoekia is een belangrijke traditie. Chanoeka duurt acht dagen en elke dag ontsteken we een extra kaars van de chanoekia ter herdenking van het wonder van het licht. Er worden liedjes gezongen en 's avonds wordt uitgebreid gegeten. Oliebollen zijn heel typisch. Die worden in olie gebak-

bleek die totaal verwoest. Er was zelfs bijna geen olie meer voor de menora, de zevenarmige kandelaar die altijd moest branden. Normaal gezien was er maar genoeg olie voor één dag, maar de menora brandde acht dagen. Dat wonder herdenken we op Chanoeka.»

Veto: *Stoor je je aan de commercialisering en alomtegenwoordigheid van Kerstmis?*

Nathalie: «Nee, helemaal niet. Ik ben daarmee opgegroeid, dus dat is voor mij een heel normaal deel geworden van de eindejaarsperiode. Ik moet wel toegeven dat ik blij ben

EVANGELISCH KERSTFEEST

Veto: *Hoe vieren jullie kerstmis?*

Mirjam, Evangelistisch Christen: «Zolang bij iedereen wellicht, is kerstdag ook voor ons een belangrijke familiedag. Op kerstavond hadden we de traditie om samen met een ander gezin te eten en iemand uit te nodigen die alleen is. Soms organiseert onze kerk een meditatieve kerstnachtviering op kerstavond, met enkele rustige kerstliederen. Die vredige sfeer geeft de aanwezigen de ruimte om echt stil te staan bij wat we herdenken met Kerstmis.»

Veto: *Wat herdenkt Kerstmis?*

Mirjam: «Kerstmis heeft een grote betekenis in de christelijke traditie, het is een van de hoogtepunten in de heilsgeschiedenis, samen met Pasen. We herdenken de komst van de langverwachte Messias, de gezalfde, die redding heeft gebracht

voor alle mensen. We herdenken dat God ons zoveel liefhad dat Hij zijn eigen zoon heeft gestuurd naar de aarde om ons te redden.»

COMMERCIALISERING

Veto: *Stoor je je aan de commercialisering van kerstmis?*

Mirjam: «Ik stoor mij niet aan concepten zoals de kerstman, ik vind het enkel jammer dat Kerstmis voor velen draait rond de kerstman die cadeautjes uitdeelt, en niet meer om God die ons het grootste cadeau ooit heeft gegeven. Maar heel verwonderlijk vind ik dat ook niet. Als iemand niet in God gelooft, is het ook gek als ze op kerstmis de geboorte van Jezus Christus zouden herdenken. Ik zou mij er dus vooral aan storen als christenen dit niet meer zouden herdenken.»

“Blij dat Chanoeka niet wordt gecommmercialiseerd”

ken, symbool voor de olie die op was in het verhaal dat Chanoeka herdenkt. Meestal is dat met jam, maar wij eten dat met choco. Dat is een beetje onze eigen traditie. (lacht)

Veto: *Wat herdenkt Chanoeka?*

Nathalie: «We herdenken Jehuda haMacabi die in opstand kwam tegen de onderdrukking van de Joden. Ze wonnen de strijd, maar toen ze teruggingen naar de tempel

dat Chanoeka niet wordt gecommmercialiseerd. Want dat zou een beetje het speciale en mystieke wegnemen.»

«Met mijn vriendinnen ging ik weleens naar de kerstmarkt, dat was helemaal geen probleem. In het middelbaar ging ik naar een katholieke school en het is nooit een probleem geweest om vrijaf te krijgen voor officiële Joodse feestdagen.»

Vrij-gewillig (5) |

“Ik moet niet in de spotlights staan”

In de reeks Vrij-gewillig gaat Veto op zoek naar mensen die zich belangeloos inzetten voor hun medemens. Deze week spreken we Sam Pless, onderwijsverantwoordelijke van Politika.

ELS DEHAEN

Sam Pless combineert een mandaat als onderwijsverantwoordelijke met het managen van stille studie, het bestormen van rectoraten en het quoteren van kebabzaken op de lokale radio. Dat alles geheel belangeloos en vrijwillig. Het zou ons niet verbazen moest hij daarnaast zieke kinderen verzorgen en oude dames helpen oversteken. Wanneer wij later groot zijn, willen wij trouwen met Sam Pless.

“Je kan echt wegen op het beleid”

Veto: *Wordt er door de universiteit geluisterd naar studentenvertegenwoordigers?*

Sam Pless: «Het hangt er van af of het gaat over een dossier waar je iets in te zeggen hebt als student. Soms is een Permanente OnderwijsCommissie (POC) erg saai, is er niets te zeggen en is hij snel afgehandeld, een andere keer kan je echt wegen op het beleid. Een voorbeeld daarvan is de hervorming van de master Sociologie. De professoren merkten dat er opvallend weinig sociolo-

gen afstudeerden en hebben ons gevraagd onze achterban daarover te bevragen. We hebben dat gedaan en zijn met een voorstel teruggekomen. Daarover is verder onderhandeld en uiteindelijk is daar iets moois uit gekomen.»

«Op andere punten is het niet altijd duidelijk of er geluisterd wordt. Nochtans blijkt het niet onverstandig naar de mening van de studenten te luisteren als ze die duidelijk uiten.»

ENTHOUSIASME

Veto: *Is het moeilijk de modale student te enthousiasmeren voor onderwijsdossiers?*

Sam: «Echt droge materie is moeilijk over te brengen, maar wanneer we studenten duidelijk kunnen maken dat iets echt in hun belang is, zijn ze veel eenvoudiger te mobiliseren. Toen bijvoorbeeld duidelijk werd dat de invoering van de tweejarige master al van toepassing zou zijn op de studenten die nu in hun eerste jaar zitten, hebben wij opgeroepen tot een ludieke actie. We hebben toen eerstejaarsstudenten aangezet om een Sinterklaasbrief af te geven op

het rectoraat waarin ze vroegen om duidelijke communicatie omtrent de tweejarige master. Er zijn zo'n 70 à 80 brieven verstuurd, toch een aanzienlijk deel van de eerstejaars.»

TROTS

Veto: *Zijn jullie trots op jullie verwezenlijkingen van dit jaar?*

“To teach is to learn twice”

Sam: «Eigenlijk loopt alles nu toevallig samen. De tweejarige master, waarover al tien jaar onderhandeld wordt, nadert haar deadline en dat maakt het veel tastbaarder voor studenten. Je moet daar geluk in hebben: soms is het klimaat goed en kan je echt dingen veranderen, een andere keer ondervind je veel weerstand en lukt het niet.»

«Daarnaast zijn we dit jaar begonnen met *Peer Assisted Learning* (PAL). Bij het PAL-project komen groepjes eerstejaars of schakelstudenten wekelijks samen om onder begeleiding van ouderejaars leerstof te bekijken. Op dit moment zijn er een tiental groepjes en loopt al-

les prima. Zowel de begeleide studenten als de begeleiders, die op die manier hun stof van het eerste jaar nog eens bekijken, zijn tevreden. Het PAL-principe stelt immers "to teach, is to learn twice". Ik hoop dat we een traditie hebben gezet die zich naar de hogere jaren zal uitbreiden»

WAARDERING

Veto: *Als studentenvertegenwoordiger moet je de belangen van je medestudenten verdedigen. Waarderen je medestudenten dat?*

Sam: «We krijgen af en toe een spreekwoordelijk schouderklopje. Ik sta niet in de spotlights, maar dat hoeft helemaal niet.»

“Tien jaar onderhandelen komt nu samen”

Vluchtelingenhuis | Recht Op Migratie

Het Comité Recht Op Migratie, kortweg ROM wil een vluchtelingenhuis oprichten in Leuven. Sommigen horen het in Leuven ROMmelen en vrezen een aanzuigeffect. De K.U.Leuven wil gebouwen ter beschikking stellen van vluchtelingen.

LAURA HOLLEVOET

Pol Van Camp van ROM: “Het project van ROM is ontstaan om een leemte op te vullen, die Fedasil, het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, niet kan opvullen. Zo werden er bij gebrek aan plaats asielzoekers wandelen gestuurd, met het adres van het Noordstation in hun handen.”

“Kraken is niet de oplossing”

Mieke Candaele, directeur communicatie en informatie van Fedasil: “Fedasil stuurt de mensen niet 'wandelen'. De asielzoekers die we wegens plaatsgebrek niet verder kunnen helpen, ontvangen een beslissing van niet-toewijzing, dat is een document waarmee zij zich bij een OCMW kunnen aanbieden voor maatschappelijke hulp. Wij oriënteren die personen dus naar de OCMW's, niet naar het Noordstation.”

Van Camp: “Ons project wil diegenen die niet kunnen of mogen worden opge-

vangen door Fedasil onderdak bieden. We richten ons dus vooral op de zwaksten. We zijn er ons echter van bewust, dat wat we doen een druppel op de hete plaat is. Maar bij de pakken blijven zitten is geen optie. We hopen dat ons initiatief ook anderen zal aanzetten tot actie.”

KRAKEN

Lieve Van Kerckhoven van ROM: “We proberen de problematiek rond de huisvesting van vluchtelingen op lokaal vlak aan te pakken, om zo een overconcentratie in Brussel te voorkomen. Spijtig genoeg kregen we hierbij geen steun van de K.U.Leuven, het OCMW of het Dijledal. Er stonden vorig jaar bijvoorbeeld enkele appartementsblokken leeg ter sloping, maar het Dijledal wou die niet afstaan.”

“Het buurtcomité heeft toen met medeweten van enkele overblijvende inwoners sleutels bemachtigd en er mensen gehuisvest, die soms in geen maand een bad hadden gezien. We beseffen nu wel dat kraken niet de ideale oplossing is. Uiteindelijk waren we meer bezig met de politie en het gerecht dan met de mensen zelf. Concreet willen we nu een vijf à zes-tal mensen onderdak bieden in gehuurde huizen.”

INSPIRATIEBRON

Katleen van Impe van ROM: “Voor de uitbouw van ons project deden we inspiratie op bij Daniel Alliët en Dirk de Vis. Deze twee priesters hebben elk een gemeenschapshuis, waar een vijf à zes-tal vluchtelingen worden opgevangen voor maximaal zes maanden. Mensen met of zonder papieren kunnen er een adem-pauze nemen in een moeilijke periode. Zo krijgen ze de kans hun papieren in orde te brengen, of bij een uitwijzing na te denken over de toekomst. Deze periode van rust is ook belangrijk om de gezondheid weer op peil te krijgen. Als tegenprestatie engageren de bewoners zich om de helft van hun loon af te staan, het dagschema te volgen, een huishoudelijke taak op te nemen en geen herrie te schoppen. Wij willen in Leuven een gelijkaardig project opstarten.”

LOI LOPEN MANK

Van Camp: “De federale overheid dringt bij de plaatselijke overheden aan om LOI's (*Lokale Opvang Initiatieven*) op te richten. Naburige gemeenten zoals Herent, Oud-Heverlee en anderen doen dat, Leuven niet. Het zou nochtans geen kost zijn voor de stad of het OCMW want ze houden nog geld over naast hetgeen ze gebruiken voor de opvang van asielzoekers. Er zijn dan ook extra initiatieven nodig. Eens onze structuren in orde zijn, hopen we op giften. Wij denken daarbij

vooral aan het gratis of goedkoop ter beschikking stellen van een gebouw door individuele personen, congregaties, de K.U.Leuven, de stad of anderen.”

“We richten ons op de zwaksten”

Freddy Jochmans, directeur-generaal van het rectoraat van de K.U.Leuven: “Wij hebben nog geen officiële aanvraag ontvangen van ROM. Bovendien hebben we de Stad Leuven en het OCMW laten weten dat we gebouwen ter beschikking willen stellen voor vluchtelingen. Over welke gebouwen het net gaat zeggen we liever niet om kraken tegen te gaan.”

Van Camp: “Verleden jaar hadden we reeds een aanvraag gedaan bij de K.U.Leuven, het OCMW, Dijledal en de stad maar de antwoorden waren negatief. We blijven hopen en zullen ons opnieuw tot hen richten. Het verheugt ons te vernemen dat de K.U.Leuven gebouwen ter beschikking wil stellen voor vluchtelingen. We zullen in de komende weken contact opnemen met het rectoraat.”

MUSIC FOR LIFE

IN DE

Door Bas & Xavier
Van den Bogaert

REGEN

**KERST
MARKT**

Pascal Smet

Geen hogere inschrijvingsgelden, geen extra middelen

Pascal Smet is Vlaams Minister van Jeugd, Onderwijs, Gelijke Kansen en Brussel. Wij zijn steeds geïnteresseerd in een gesprek over onderwijs. Smet geeft voorzichtig toe dat er op een achterhaalde manier lesgegeven wordt. Daarnaast benadrukt hij dat er geen hogere inschrijvingsgelden zullen komen. Ook van de overheid krijgen de instellingen geen extra middelen, behalve het reeds beloofde geld.

PIETER HAECK & JELLE MAMPAEY

Veto: Het onderwijs aan onze hogeronderwijsinstellingen is vaak massaonderwijs. Eén professor voor een gigantische groep studenten. Krijgt een student nog wel voldoende begeleiding?

Pascal Smet: «De manier waarop onderwijs gegeven wordt, behoort tot de bevoegdheid van de hogescholen en universiteiten. Ikzelf denk dat men naar andere vormen van onderwijs moet evolveren. Toch begrijp ik de actie van de studenten Politieke Wetenschappen in Leuven, waarbij ze zich verzetten tegen *weblectures*. Het lesgeven met *weblectures* was niet geïntegreerd in een strategie. Het was om de verkeerde reden, puur uit ruimtegebrek. Ik denk echter dat we op een andere manier gaan moeten lesgeven. Als een chirurg op duizend kilometer kan opereren, kan een student op twee kilo-

meter studeren. Maar het moet wel onderdeel zijn van een strategie. Je moet na de les naar de professor of assistent kunnen gaan om bijkomende informatie te vragen. Je moet met de professor kunnen samenzitten om problemen in kleine groepen op te lossen.»

HAALBAAR

Veto: Is dat haalbaar?

Smet: «Dat is zeker haalbaar. Dat is een kwestie van organisatie. Je moet creatief nadenken hoe je daarmee omgaat. Je kan dat creatief oplossen door de rationalisering van opleidingen. Als je twee kleine opleidingen samenzet kan je professoren uitsparen en heb je nog altijd een vrij kleine groep. Er is zeker nog ruimte om het onderwijs in Vlaanderen op een meer rationele manier in te richten. Het is te gemakkelijk om altijd te zeggen dat er meer geld nodig is.

De vraag die je je moet stellen is de volgende: “Kan ik met het bestaande budget op een efficiëntere manier omgaan?” Het is belangrijk te kijken of de opleidingen die aangeboden worden, ook gevraagd worden door de arbeidsmarkt. Het is belangrijk om te kijken naar wat de samenleving nodig heeft. Vanuit dat vertrekpunt moet je je aanbod vormgeven.»

Veto: Zijn hogere inschrijvingsgelden een mogelijke oplossing voor het geldgebrek waar veel instellingen mee kampen?

Smet: «Het inschrijvingsgeld mag niet verhoogd worden. Ons hoger onderwijs mag niet duurder worden. Mijn antwoord is duidelijk: “Nee!” Niet tijdens deze legislatuur. Voor sommige mensen is een hoger inschrijvingsgeld een drempel. We moeten drempels verlagen, niet verhogen. Moet de overheid dan meer investeren in hoger onderwijs? Wij investeren zeer veel geld in onderwijs. We geven meer uit dan het OESO-gemiddelde. De instellingen krijgen extra middelen door de stijging van de studentenaantallen, en daarnaast komen er nog academiseringsmiddelen. Je kan niet zeggen dat we weinig investeren. De gemakkelijksoplossing, altijd meer geld vragen, moet men verlaten. Als men niet op past gaan andere sectoren zeggen: “Die zijn nooit *content*.”»

ANTWERPEN

Veto: Wij horen onze rector pleiten voor een brede bachelor, wat vindt u daarvan?

Smet: «Ik heb rechten gestudeerd in Antwerpen. Mijn eerste jaar was daar ook zeer breed. Ik kreeg filosofie, logica, politieke wetenschappen en sociologie. Ik vond zo'n breed eerste jaar niet slecht. Nu wordt er gedacht aan een brede bachelor in humane wetenschappen en een andere in exacte wetenschappen. De student zou heel breed beginnen en na zijn eerste jaar een specifiekere richting kiezen. Dat is een vorm van oriëntering waar ik niet tegen ben. Ik vind het idee de moeite waard om te bekijken. De oriëntering in het hoger onderwijs is echter onlosmakelijk verbonden met de oriëntering in het secundair onderwijs, dus we moeten eerst de hervorming van het secundair afwachten.»

Veto: Bij die hervorming van het secundair onderwijs vervalt het onderscheid tussen ASO, BSO, TSO en KSO. Vreest u niet dat dat onderscheid in de hoofden van de mensen zal blijven bestaan?

Smet: «Dat is een risico. In de hoofden van de mensen kan er een hiërarchie tussen scholen ontstaan. We moeten dat proberen tegen te gaan door in één school zowel praktische als theoretische richtingen in te richten. Later moet een burgerlijk ingenieur ook samenwerken met een metser. Het is niet evident, maar we moeten een grondige hervorming van het secundair onderwijs doorvoeren, anders komen we binnen tien jaar in grote problemen.»

Christine Laureys

“Het is te gemakkelijk om altijd te zeggen dat er meer geld nodig is”

STUDIEKEUZE

Veto: Hoe wil u de studenten begeleiden bij hun studiekeuze?

Smet: «Je moet het onderscheid maken tussen oriëntering in het secundair onderwijs en oriëntering naar het hoger onderwijs. Een oriënteringsbeleid in het secundair onderwijs wordt gerealiseerd met de hervorming die we voorbereiden. We willen jongeren keuzes leren maken. Doorheen het hele secundair onderwijs willen we jongeren informeren en leren kiezen. Zo zal je, als je acht-

tien jaar bent, al bezig geweest zijn met wat je interesseert. Die vaardigheid willen we aanleren. Dat zal niet in een apart vak gebeuren, het gaat om een vakoverschrijdende vaardigheid. Ook op weg naar het hoger onderwijs moet je oriënteren. Een mogelijkheid daarbij is een oriënteringsproef. Ik vind een oriënteringsproef aanvaardbaar, maar je moet ermee oppassen. Zo'n proef mag niet op zichzelf staan, maar moet onderdeel zijn van een keuzeproces.»

“Ik ben voor een brede bachelor”

Christine Laureys

“Ik begrijp de actie van de studenten Politieke Wetenschappen”

Christine Laureys

Trixie Whitley | “De massa wil geen diepgang”

Vorige week donderdag was de Amerikaanse auteur Michael Cunningham te gast bij 30CC. Trixie Whitley, een porseleinen poppetje met de stem van een zwarte souldiva uit de jaren zestig, zorgde voor muzikale begeleiding. Een gesprek over passie, poëzie en Selah Sue.

JAANA HOMBROUX & JELLE DE-HAEN

Veto: *Is muziek voor jou de ultieme expressievorm? Of is de kracht van taal even belangrijk?*

Trixie Whitley: «Muziek en taal zijn heel nauw met elkaar verbonden. Ze zijn voor mij allebei even waardevol. Ik heb in mijn muziek echt een boodschap nodig. Al van toen ik nog heel jong was, ben ik bezeten door poëzie. Muziek betekent voor mij ook poëzie. Ik probeer echt om beide genres als een geheel te brengen.»

Veto: *Je stem is zo krachtig dat de luisteraar, zelfs wanneer je geen woorden zou gebruiken, meteen voelt wat je bedoelt.*

Whitley: «Ik heb niet genoeg aan zingen alleen. Ik moet zelf gecaptiveerd worden door de boodschap die ik te vertellen heb. Ik zing niet zomaar om anderen te plezieren. Zingen betekent voor mij een zoektocht naar wat ik echt wil zeggen. Ik ben me eigenlijk niet zo bewust van mijn stem, omdat ik er niets voor moet doen. Ik ben minder met mijn stem bezig dan met mijn teksten. *Lyrics* en songs schrijven is voor mij veel uitdagender dan gewoon een zangeres zijn.»

Veto: *Je houdt van poëzie. In hoeverre beïnvloedt literatuur jouw muziek?*

Whitley: «Heel erg. Camus, Rilke, *you name it*. Ook andere media, zoals visuele en plastische kunst, stimuleren mijn creativiteit enorm. Ik ben voortdurend op zoek naar voeding voor mijn geest, om die dan te kunnen vertalen naar mijn muziek. Literatuur en poëzie zijn daarvoor heel belangrijk. Ik wil intellectueel uitgedaagd worden, maar ook emotioneel geraakt.»

NEW YORK

Veto: *Je woont in New York. Werkt die omgeving inspirerend?*

Whitley: «Een stad als New York is niet gemakkelijk om te overleven. Het is een miljoenenstad, maar heel inspirerend. Wie zich buiten zijn

comfortzone begeeft, wordt sneller geprikkeld. Daarom houd ik niet van routine. Ik reis vaak naar plaatsen die helemaal nieuw voor mij zijn, zodat ik mijn verbeelding weer kan laten spreken. New York is een plaats waar mensen van over de hele wereld wonen, maar waar niemand echt thuis is. Iedereen is op zoek naar iets. Je kan de energie en de interne *struggle* van andere mensen echt voelen. Ik ben de laatste om te zeggen dat New York de meest fantastische plaats is om te leven, maar ik begrijp heel goed waarom het zo'n mekka is voor creatieve zielen. New York is woelig, excentriek en extreem.»

Veto: *Zou je zonder muziek totaal verkommeren?*

Whitley: «Ja. (*lacht*) Ik heb niet het gevoel dat ik ooit voor muziek heb moeten kiezen. Het was gewoon overduidelijk aanwezig. Ik moest alleen nog met de stroom van mijn eigen rivier meegaan. Ik heb mij ook nooit afgevraagd wat ik zou doen als het niet zou lukken. Zelfs als ik niet van mijn muziek kan leven en een andere job moet zoeken, zal de muziek er altijd zijn. Die voortdurende aanwezigheid is enerzijds een enorme

“Ik zal nooit een massaproduct zijn”

luxue, maar anderzijds ook een grote verantwoordelijkheid. Ik beschouw het als mijn taak om de muziek te exploreren en erin te blijven groeien.»

SELAH SUE

Veto: *De nieuwe generatie soulzangeresjes, met onder andere de Leuvense Selah Sue, breekt door bij het grote*

publiek. Jij bent succesvol, maar je publiek is minder breed. Vind je dat storend?

Whitley: «Nee, daar heb ik me bij neergelegd. Ik denk niet dat Selah Sue op dezelfde manier op zoek is naar een stimulans voor haar geest en haar creatieve ontwikkeling. De meerderheid is daar trouwens he-

lemaal niet mee bezig. Intellectuele diepgang is niet iets waarnaar de massa op zoek is. Dat is soms wel een beetje frustrerend. Hoe komt het dat de massa dingen zonder diepgang verkiest? (*snel*) Ik gebruik Selah Sue absoluut niet als voorbeeld hè! Hoe komt het dat mensen zo vaak massaproducten door hun strot laten

rammen? Ik denk dat de massa soms niet zo goed nadenkt, maar dat stoort me niet meer. Ik heb nooit echt bij de massa gehoord. Ik geloof niet alles wat me met de paplepel wordt ingegeven en ik stel voortdurend vragen. Ik heb me erbij neergelegd dat ik nooit een massaproduct zal zijn.»

Xavier Vankersbulck

Berlin speelt Land's End | Grensoverschrijdend theater

Hoofdinspecteur De Cock. Commissaris Witse. Hoofdinspecteur Britt Michiels. Allemaal hebben ze in een zekere fase van ons leven onze zondagavonden opgefleurd. Gelukkig ligt deze periode al even achter ons en plegen wij tegenwoordig wel eens een theaterstuk bij te wonen. Land's End van Berlin combineert het beste van twee werelden: grandioos locatietheater gebaseerd op een moordzaak.

MARIJKE VAN GEEL

Op een regenachtige zaterdagavond begaven wij ons naar het ijzerdepot van Metaleuven alsof wij zelf meespeelden in een politieserie. Op deze sfeervolle locatie bracht theatercollectief Berlin zijn laatste creatie *Land's End*. Voor locatietheater draaien wij al lang ons hand niet meer om (Dans in supermarkt? Check! Dans in de branding? Check! Theater op een Lijnbus? Check!), maar Berlin wist ons in dat depot toch op aangename manier te verrassen.

ROHYPNOL

Te midden van de schappen volgestouwd met metaal werd de toeschouwer namelijk

niet meteen geconfronteerd met een speelveld, maar moest hij eerst een parcours afleggen langs verschillende installaties. Deze vernuftige constructies stelden scènes voor die later in het stuk zouden terugkomen. Zo werden wij op akelig realistische wijze geconfronteerd met een lijk in een frigo, een machine die rohypnol met koffie vermengde en een ui-versnippermachine die ons zonder moeite aan het huilen kreeg. En toen moest het beste nog komen.

Onder een dekkende namen wij vervolgens plaats op de tribune. Daar waar het parcours met zijn visuele pracht deed snaken naar meer, waren wij aanvankelijk teleurgesteld door wat wij te zien kregen: niets meer dan een zwart speelveld en twee televi-

sieschermen waarop een bakstenen muur te zien was. Wij dwaalden echter. Wat zich het volgende anderhalf uur immers voor onze ogen afspeelde, maakte onze initiële teleurstelling ruimschoots goed.

GRENSGEVAL

Wat volgde was het relaas van een moordzaak die zich afspeelde op de landsgrens met Frankrijk. De toeschouwer werd ingeleid in het smokkelverleden van de regio en de surrealistische administratieve situatie die ontstaat wanneer een hoeve nét op die grens blijkt te liggen. Het is echter niet deze interessante invalshoek op een moordzaak die ons van onze sokken blies, maar vooral de manier waarop die tegelijk op sobere en visueel overdonderende wijze op scène werd gebracht.

De twee hoofdrolspelers worden bijgestaan door een vijftal schermen waarop telkens een ander personage te zien is. Zo staan de acteurs eigenlijk te spelen tegen levensgrote televisieschermen (*eat that,*

Witse). Voor de toeschouwer valt dit onderscheid zo goed als meteen weg. Berlin slaagt er met verve in nieuwe media naadloos te integreren in hun voorstelling, en dat is iets dat slechts is weggelegd voor de besten.

“Eat that, Witse”

Land's End is op elk vlak grensverleggend te noemen: niet alleen loopt de uitzonderlijke locatie moeiteloos door in de enscenering en worden onze ogen met een uiteenlopend gamma aan visuele stimuli aangesproken, maar vooral sluit de inhoud van het stuk, dat letterlijk gaat over een grensgeval, aan bij de typisch Belgische problematiek over taalverwarring en communautair gezwans. Grenzen zijn er om overschreden te worden, dat snapt Berlin maar al te goed. Nu Witse nog.

Hurtmold & Brecht Evens en Randall C

“Er kan een hartelijke lach vanaf”

Elke twee jaar focust het cultuurfestival Europalia zich op een exotische bestemming, en dit jaar valt Brazilië de eer te beurt. Het STUK koos ervoor om de clichés over de muzieksce­ne te doorboren, door een magistrale set van het eigenzinnige Hurtmold te programmeren.

JOEY BOUGARD

Ze werden aangekondigd als de “Braziliaanse Tortoise”, maar dat is de waarheid over de zes heren uit São Paulo geweld aandoen. Hun muziek mag hier en daar dan wel een echo van de statige postrockers uit Chicago bevatten, het optreden dat ze vrijdagavond gaven in de Labozaal van het STUK was

Bezwerende muziek die doet snakken naar meer

allesbehalve dat. Hier geen boekhoudersgefrunnik, maar eerder het geluid van een spastische ADHD'er die van het ene ritme naar het andere springt. Die verwijzingen naar Chicago en diens muzieksce­ne als

het Hurtmold betreft, komen natuurlijk niet uit de lucht vallen: recent nog werkten bandle­den Guilherme Granado en Maurício Takara samen met jazzgoeroe Rob Mazurek uit de *Windy City*. Maar het is iets dat de bandle­den resoluut afwijzen.

BIJENKORF

“Het is zo dat we niet echt voldoen aan het beeld van wat Braziliaanse muziek moet zijn, dat klopt. Maar daarom klinken we niet als Tortoise, en dat willen we ook niet. We doen ons eigen ding vanuit onze eigen, gezamenlijke achtergrond,” schiet Rogerio ons toe tijdens het interview. Die achtergrond die hun muziek zo typeert en domineert ligt in São Paulo, één van Brazilië's grootste steden, een bijenkorf van een stad die altijd een beetje haar eigen ding gedaan heeft. “Het is niet dat São Paulo zo hard verschilt van de rest van het land, maar het is een economische pool die mensen van overal in het land aantrekt. Dat creëert een hutsepot die je nergens anders vindt: al die verschillende soorten muziek uit alle windstreken, alle genres die clashen. Wij proberen in onze kunst niet te mixen, het is gewoon een reflectie van hoe het is.”

STATLER & WALDORF

Voor het concept van dit optreden werkt de groep samen met de talentrijke Vlaamse tekenaars Brecht Evens en Randall C, die de muziek voorzien van indrukwekkende tekeningen op de achtergrond. Via hun tekentablet toveren de heren om beurten tafere­len tevoorschijn, waarbij een schimmige schaduw plotsklaps transformeert in een steigerende zwarte merrie of een schreeuwend gelaat. Het blijkt een geslaagde combinatie: terwijl de instrumentale melodieën van de groep het publiek bij het nekvel meesleuren, maken de improvisaties van Evens en Randall – die gebogen over hun tafeltje achterin de zaal hun beste Statler & Waldorf-imper­sonatie op touw zetten – het geheel alleen nog maar straffer.

BACKSTAGEVERBROEDERING

Improvisatie is verder het sleutelwoord om Hurtmold te omschrijven. Dat de groepsleden elkaar door en door kennen, speelt een ontzettend belangrijke rol in hoe de groep klinkt en kan samenwerken. “Wij zijn samen opgegroeid. We kennen mekaar al zestien jaar en houden van mekaar. Het zijn zes personen, zes werelden die mekaar tegenkomen en een gemeenschappelijke grond proberen te zoeken. Misschien klinkt onze muziek daarom zo anders?”, filosofeert Guilherme. Dat blijkt niet alleen uit de innige, door sloten bier en Jameson gevoede backstage­verbroedering van het zestal, maar ook in hun intense live-act. Hurtmold speelt zo

goed dat de pannen de komende drie weken het dak niet meer op durven: ze schieten van dompige jazzclub naar ritmische sambaorgie in één drumslag, terwijl er na elk nummer een hartelijke lach tussen de bandle­den vanaf kan. Om dan weer het volgende ritmische bommetje in te zetten.

Zo ging dat een uur lang door, maar eerlijk, het hadden er gerust drie mogen zijn: deze schappelijke kerels uit São Paulo spelen gewoonweg bezwerende muziek die doet snakken naar meer. Wanneer de laatste tonen weerklinken en de groep met een overtuigde “muito obrigado” van

Van dompige jazzclub naar ritmische sambaorgie in een drumslag

het podium afgaat, vatten Randall C en Evens de algemene teneur dan ook perfect in koor samen: “het was ontzettend plezant, maar véél te kort! We moeten dat nog eens doen, eigenlijk.” En gelijk dat ze hebben.

UURKULtUUR | Nocturne in museum M

Om de voorlaatste week voor de kerstvakantie een beetje op te vrolijken - met papers, voortijdige examens en de blokperiode als zwaard van Damocles boven ons hoofd - maakten we een avonduitstapje naar museum M.

CHARLOTTE VEKEMANS

Een combinatie van gratis workshops, muziek en rondleidingen door medestudenten zorgde voor een levendige sfeer in het anders vrij stille museum M. In grote getale kwamen groepjes studenten aan en liepen meteen geïnteresseerd door naar de tentoonstelling van Charles Burns, *graphic novelist* van groot allure. Vooral in die zalen was het dan ook ontzettend druk en verdrong iedereen zich rond de tekeningen waar studenten van kring Mecen­as (Kunstwetenschappen) een woordje uitleg bij gaven. Met verve, moeten we erbij zeggen. Hier en daar een stamelend woord of blozende blik daar gelaten, gaven ze een zeer interessante uitleg die iedereen duidelijk kon boeien. Na elke uitleg werden we doorverwezen naar de volgende collega om zo vlotjes de hele tentoonstelling te bekijken. Een klein minpuntje was wel het korte animatiefilmpje in het begin van de expositie. Door het grote aantal bezoekers was dat moeilijk verstaanbaar en waren ondertitels erg handig geweest.

VERLOREN

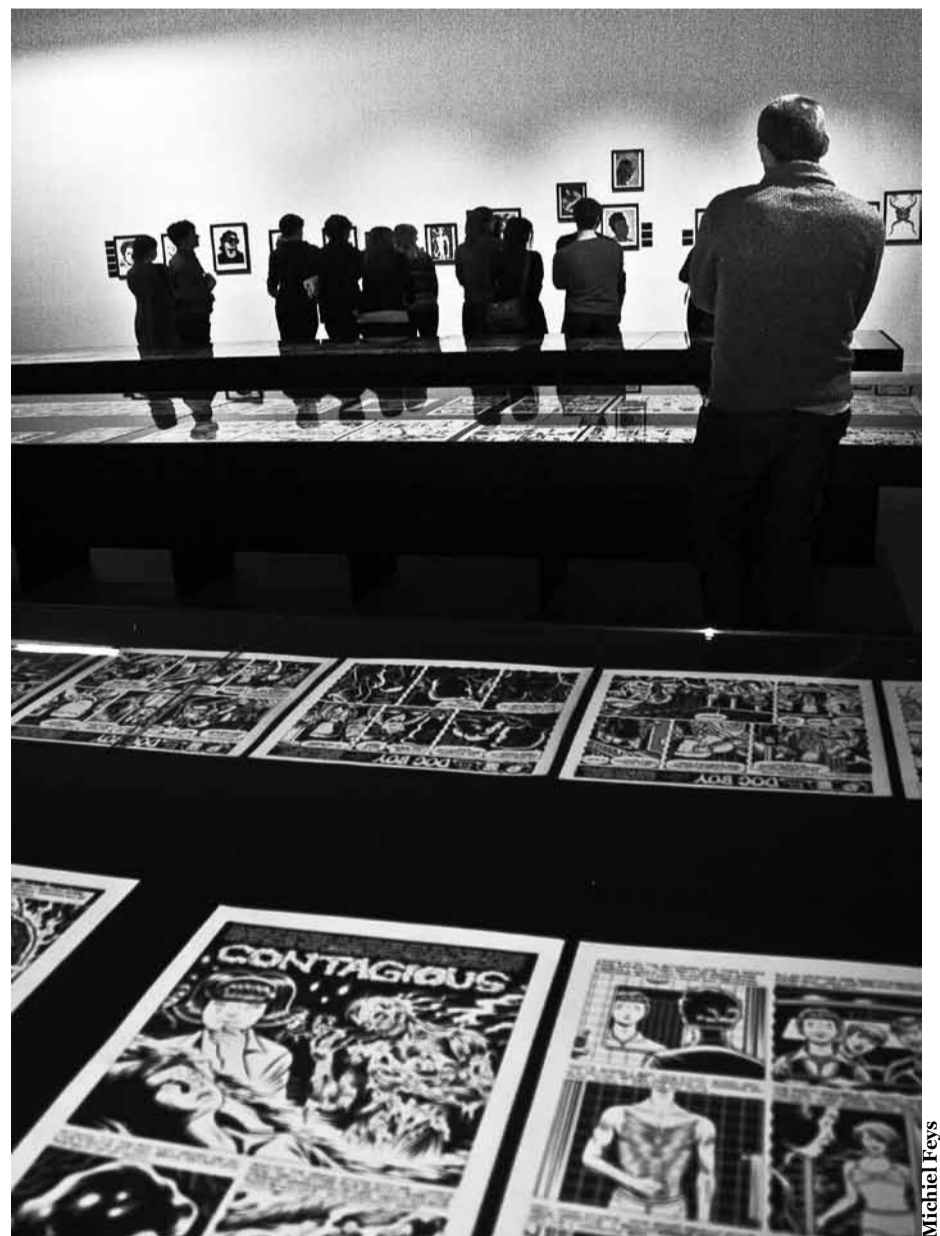
Helaas viel het enthousiasme een beetje weg in de uitgestrekte witte zalen van Dirk Braeckman. Onze voordien drukbezette gidsen liepen een beetje verloren en konden slechts hier en daar uitleg geven. De tentoonstelling was mogelijk niet genoeg in de verf gezet bij de reclame rond de Nocturne want veel studenten haakten af na Charles Burns. Jammer, want de uitleg was ook daar erg interessant en soms zelfs noodzakelijk om de foto's naar waarde te kunnen schatten. In de zaal helemaal bovenaan hadden de Mecen­asstudenten het al opgegeven en zaten rustig

te kletsen. De andere exposities hadden nog minder geluk: de tentoonstellingen van Hans Demeulenaere en Marc Nagtzaam, Mika Rottenberg of de vaste collectie werden amper bezocht.

Een stamelend woord, een blozende blik, maar een groot succes

GEZELLIGE DRUKTE

Beneden was er dan nog de Tagtool, een apparaat waarmee je tekeningen live kan animeren en die dan ook op de muur werden geprojecteerd. Computer-nitwits als we zijn bleven we op afstand maar het zag er erg leuk uit, met enkele tekenaars die duidelijk hun inspiratie bij Charles Burns hadden gehaald. De lounge had iets minder succes, mogelijk is het later nog drukker geworden maar tot negen uur was het er erg rustig. De muziek gaf wel meteen de toon aan van de avond en zowel bij het binnenkomen als bij het buitengaan zorgde dat voor een vrolijke bedrijvigheid. Het was dus een succes, en dat was naar ons inziens dan vooral door de combinatie Charles Burns en alwetende Mecen­asstudenten.

Tentoonstelling van Charles Burns, *graphic novelist* van groot allure

Wat te doen in de blok

Er staat de student een donkere tijd te wachten met de blok in het vooruitzicht. Weldra zullen de meesten zich weer opsluiten in hun kamer of in de bibliotheek om hopen leerstof te verwerken.

CAROLINE VAN RHEE

Als uw downloadlimiet bijna ten einde loopt, begint het tijd te worden om je pauzes eens nuttig te besteden door enkele culturele bezigheden in te plannen zodat u toch nog een paar lichtpuntjes hebt tijdens het blokken. Ben je een cultuurfob of heb je jezelf steeds opgesloten achter je laptop? Geen zorgen, neem je agenda en plan in.

Hebt u even genoeg gehad van de grafieken of hersenstructuren uit uw boeken? Ga dan eens een kijkje nemen in Museum M. Buiten de vaste collectie kan je nog tot elf maart de collectie van de bekende striptekenaar Charles Burns bezoeken. Tot acht januari is er nog tijd om de collectie van fotograaf Dirk Braeckman te gaan bekijken. Ben je meer geïnteresseerd in een bewegend beeld? Dan kan u nog tot twaalf

januari uw Noors oefenen door naar de film *King of Devil's Island* in STUK te gaan kijken. Buiten deze film heeft CinemaZED nog een verder uitgebreid programma klaar staan, niet enkel met films maar ook met een avondje sneak previews. Als u meer interesse toont in films die pas recent uit zijn, koop uzelf dan een Kinopolisticket in de Alma en plan dan een bezoekje aan de bioscoop. Om het aan de culturele kant te houden, raden wij sterk aan om eens te gaan kijken naar *Opera at the cinema*.

LACHSPIEREN

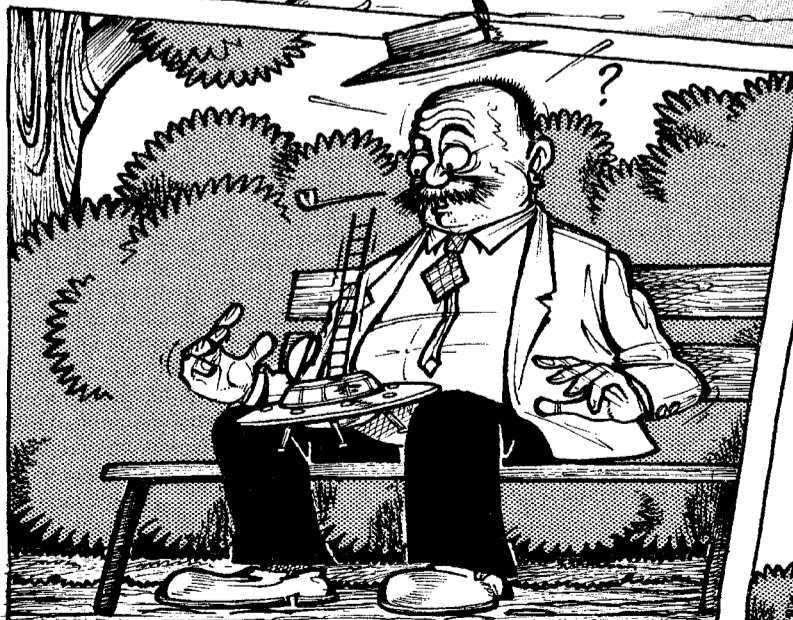
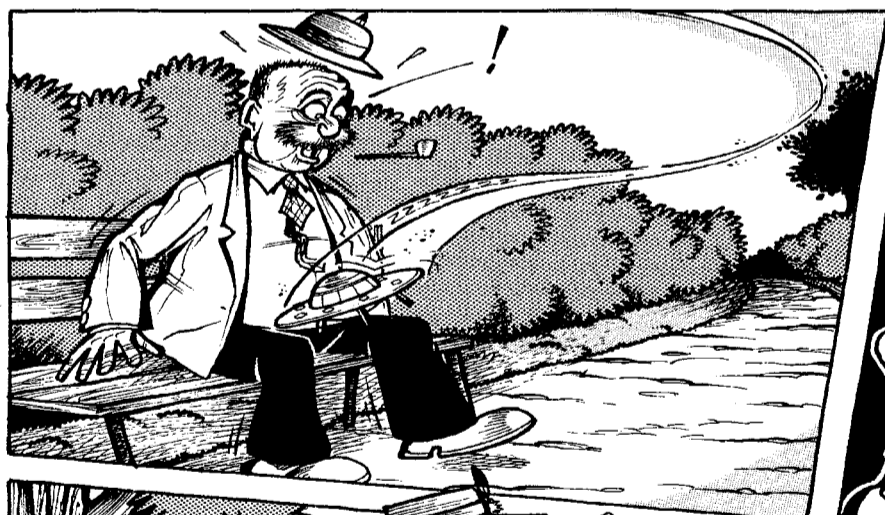
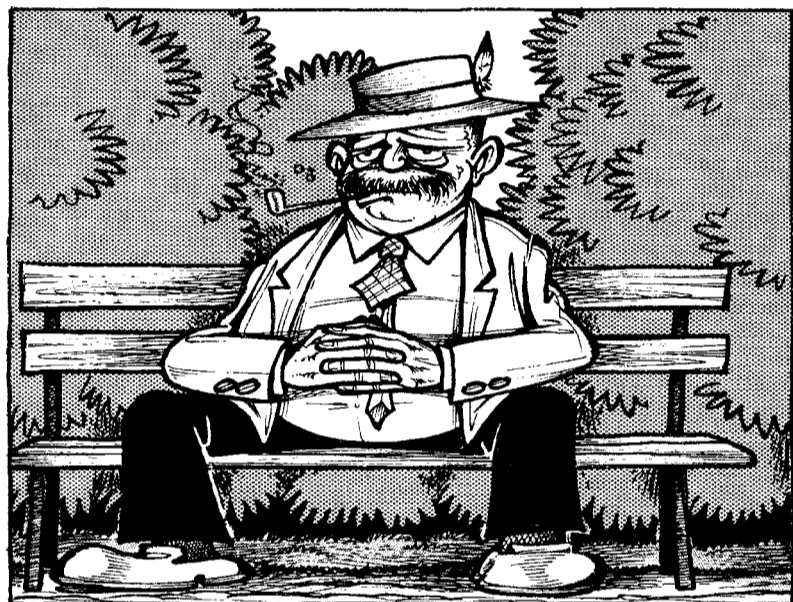
Er wordt vast nog niet uitgekeken naar familiebezoeken en het zoenen van zatte nonkels op nieuwjaarsdag met een kater van hier tot in Tokyo. Toch raden wij

u aan terug te kijken op het jaar tijdens *Dit was 2011!*. Een eigenzinnig jaaroverzicht van 30CC, doorspekt met een vleug humor en voornamelijk veel nostalgie. Dat jaaroverzicht wordt verspreid over drie dagen, met onder andere Tom Helsen en Eva Daeleman. Het programma van 30CC is goed gevuld en blijft gewoon doordraaien, zowel met klassieke concerten als dans- en theatervoorstellingen. Ook het cultuurprogramma van de K.U.Leuven vermelden we hier. Het gevoel dat u uw lachspieren al weken niet meer hebt gebruikt, omwille van het blokken? Ga dan gratis naar *Comedy Shorts*, georganiseerd door Blok-UUR KULtUur. U kan zich amuseren met een reeks komische kortfilms in de Pieter De Somer aula.

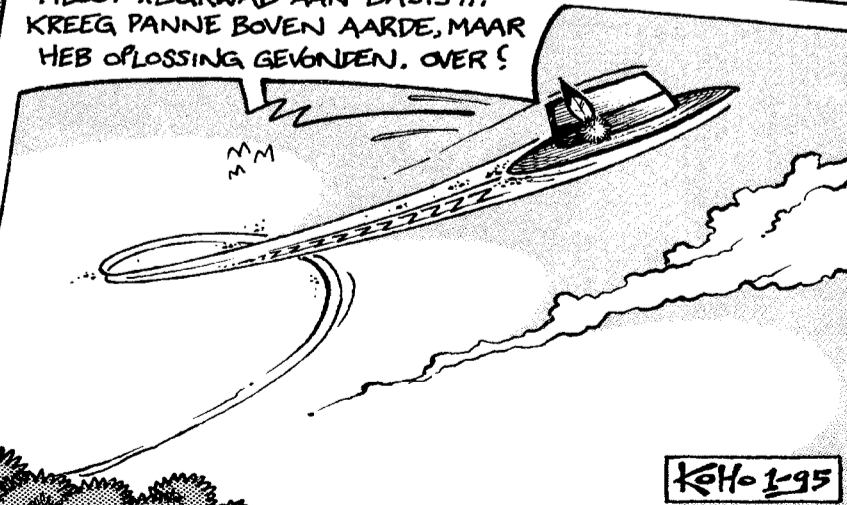
DISCO

Zitten je lachspieren helemaal vast? Misschien is The Beat dan wel iets voor u, een concert georganiseerd door Het Depot. Een mengeling van reggae, soul en pop zal je absoluut weer het licht doen zien. Bent u hier geen fan van? Misschien moet u dan eens een keer gaan discobowlen of discoschaatsen op de ijsbaan in Heverlee. Kan je niet schaatsen of heb je een hekel aan verliezen met bowlen? Bezoek dan een keer het zwembad van Sportoase op 4 januari of 1 februari. Hier kan u in hetzelfde genre een paar baantjes trekken of eventueel gewoon wat dobberen in het water op muziek. Als u geen zwemtalent hebt, kan u uzelf nog steeds behelpen door middel van een set zwembandjes.

Een leuk tweedehandsje

PILoot XLGRWAB AAN BASIS ...
KREEG PANNE BOVEN AARDE, MAAR
HEB OPLOSSING GEVONDEN. OVER!

KHO 195

TEKST: KHO/JELLE VENEMA

K.U. LEUGEN

Dubbeldik!

WC-rollenpolemieek!

SAM BRITS WOEST OP BURGEMEESTER

Sam Brits, de voorzitter van de Leuvense Overkoepelende Kakorganisatie (LOKO), laat weten "woest" te zijn wegens de gang van zaken bij de Music for Life-actie van de K.U.Leuven, waarbij toilet papier verkocht werd met de beeltenis van **Touis Lobback** en **Warc Maer**.

"Mijn hoofd zou een meerwaarde geweest zijn voor dat toilet papier," zegt Brits. "Zeker in profiel zie ik er fantastisch uit! Het is dan ook vrij moeilijk om bescheiden te blijven wanneer je zo goed bent als ik. Ik ben ontsteld, wat zeg ik, geschokt, dat er niet aan mij gedacht is! Die twee azijn-pissers samen op een stuk toilet papier, daar wil toch niemand zijn gat mee afvegen!"

"Mijn lieflijke hoofdje daarentegen, dat zou een succes zijn. Ze moeten niet komen klagen bij mij als ze hun stront papier niet verkocht krijgen, waardoor ze de actie

toevallig met een week zouden moeten verlengen! Ik zie het al aankomen, straks komt die **Maer** weer uithuilen op mijn schouder." Brits grijnslacht naar onze fotograaf. Tevreeden met zichzelf.

ACTIE IS TOTALE FLOP

15.000 WC-rollen. Dat apocalyptische aantal werd door de K.U.Leuven besteld voor de Music-for-Life-actie bij een Limburgse firma. Wat zij echter niet wisten, was dat deze firma de rollen niet zelf maakte, maar eerder aangekocht had bij een Duits bedrijf.

Door deze doorverkoopactie liepen de kosten van de WC-rollen zodanig op dat er maar liefst vier euro betaald moest worden per rol. Vier euro, iets wat precies toch wel een tikkeltje teveel was voor de gemiddelde portefeuille. De K.U.Leuven kon uiteindelijk pas 1.000 rollen verkopen, maar heeft de actie met een week verlengd.

In Veto 3808 gingen we op visite bij Sinterklaas. Deze zogenaamde lieve oude man, bleek een egocentrische klepzeiker te zijn, die helemaal niet van kinderen houdt. De tranen vloeiden. De frustraties en het ongeloof waren navenant. Gelukkig is er nog die goedaardige dikzak van een Kerstman.

LAURA HOLLEVOET

Veto: Weet u eigenlijk wel hoe gelukkig u ons maakt?

Kerstman: Geluk is een typisch menselijk verschijnsel dat vele pennen tot schrijven aanzet. Het is echter een chemische overdrijving te spreken van goedkope gelukzaligheid bij het denken aan cadeautjes allerhande in de derde machtswortel van het verstand dat de roes van glühwein ondervonden heeft.

Veto: Kerstman, voelt u zich wel goed? U wankelt en spreekt wartaal.

Kerstman: Ik ben vandaag zo vrolijk, zo vrolijk, zo vrolijk, ik ben vandaag zo vrolijk, zo vrolijk was ik nooit! Ho, ho, ho, ik ben de Kerstman! En dat zal ik altijd, maar dan ook altijd blijven. Ho, ho, ho, wat een buitengewoon goddelijke drankje trouwens. Dat smaakt naar meer.

Veto: We denken dat het beter is dat u het nieuwe antikaterdrankje van Radio 2 uittest. Verder kunnen wij u doorverwijzen naar de Anonieme Alcoholisten.

Kerstman: Een leven zonder alcohol is voor mij zoals een leven zonder sterke

VBO ontmoet Leuvense studenten

Op dinsdag 12 december ontmoette het **Verbond van Belgische Ondernemingen** (VBO) studenten **Ingrid Gerritsen** en **Bram Humilites** van de Vlaamse overkoepelende

Bedoeling van het VBO was om de Leuvense student opnieuw meer Belgiëgevoel te geven. "Sinds Leuven Vlaams in '67 merken we dat de student er niet Belgischer op zijn geworden. Wij wilden daarom eens samenzitten opdat de VOKO naar onze mening zou luisteren. We hebben wel het gevoel dat het ons gelukt is."

De studenten zelf waren het idee wel genegen. "Als er gratis drank en eten invloerd is, dan zijn we

student in hart en nieren en van de partij." Op de vraag of het initiatief geen poging tot politiek-ideologische beïnvloeding is, schudden de studenten stellig de schouders: "Wij weten dat we een stevige traditie hebben in de rooms-christelijke ervaringswereld, we zullen naar de toekomst toe bekijken of daar bepaalde parameters in kunnen veranderen."

De woordvoerder van het VBO was alvast in zijn nopjes met de avond. "Normaal schrijf ik een artikelje of 2 voor het VBO-blaadje, maar nu mocht ik eens goed zot doen. Dat was wel fijn. VBO geeft mij kansen, ik waardeer dat. Het is allemaal niet gemakkelijk."

drank, wat zeg ik, als ik geen spraakwater zou drinken zou ik dat waarschijnlijk niet drinken en dan zou ik drankloos overkomen in de wereld van de nuchteren van geest en dat zou ik ten stelligste afraden. Afraden zeg ik je.

Veto: Wat denkt u van Sinterklaas?

Kerstman: De Sint? God, mijn God. Waar is die ouwe rakker! Dat ik hem een klapper van een zoen geef. Hij is de allerliefste van deze planeet. Hij is mijn idool. Ik verafgoed hem. Voor hem zou ik een inbraak plegen en ja, zelfs mijn drank zou ik opgeven voor één nacht met de Sint.

Veto: Over uw amoreuze escapades willen we het nu even niet hebben. Zijn uw rendieren in topvorm voor het seizoen?

Kerstman: Ik was eigenlijk van plan dit jaar een barbecue te geven met rendiervlees van de beste kwaliteit. De pakjes in de sok vind ik nogal afgezaagd. Ik wil meegaan met mijn tijd, barbecues zijn in. Kerstmeligheid niet. Ik zoek alleen nog een goedkope slachterij.

Veto: Ik hoop dat dit een wansmakelijk grapje was?

Kerstman: Ja, dat was het. (lacht vergenoglijk) Je moest je gezicht zien! Om het uit te gieren, net of je de Kerstman in levende lijve voor je had. Ik hoop dat je beseft dat ik niet besta, maar een hersenspinsel ben?

Veto: Je slaat me met verwarring. Ben ik ziek, praat ik tegen mezelf? (stille)

Veto: Kerstman?

Google

loko

Zoeken

Ongeveer 5.670.000 resultaten (0,40 seconden)

SafeSearch gematigd

Alles

Verwante zoekopdrachten: loko leuven

Afbeeldingen

Maps

Video's

Nieuws

Meer

Alle resultaten
Op onderwerp

Elk formaat

Groot

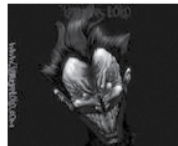
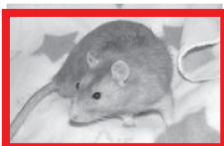
Gemiddeld

Pictogram

Groter dan...

Exact...

Filet klein

Google
weet
waar het
bij **LOKO**
echt om
draait.

K.U. LEUGEN

Dubbeldik!

De Grote Prijs **Sam Brits**: “De strafste quote van het jaar”

“Mogelijke problemen zullen we nu even niet oplossen.”

(Dijntje De Stecker)

“Ik denk dat het er vier zijn.”

(Sam Brits over zijn mandaten)

“Of dat nu een deelauto, een bus of een helikopter is, dat maakt niet zoveel uit.”

(Christoph Hanvoutte, HUB)

“Misschien moeten we met Segways richting onze AV gaan.”

(Sam Brits)

“Gaat gij mij nu verbeteren op het vlak van LOKO-terminologie?” (Sam Brits tegen

Dijntje De Stecker)

“Brussel is geen Vlaanderen.”

(Sam Brits)

“Je hebt dat alleen nodig als één of andere zot palmbomen wil kopen.”

(Sam Brits over financiële controleorgaan van LOKO)

“LOKO is niet aan regels gebonden, hé.”

(Sam Brits)

“Wij hebben bij LOKO op 's Meiersstraat een open-door-policy.” (Sam Brits)

“Dat is een econoom, die zijn standaard arrogant.”

(Sam Brits over Dthomas Tevroe)

Goede voornemens die het net niet haalden in **Veto**

“Twee keer per week gaan sporten: fitness”

(Sascal Pet)

“Meer congressen, nog minder lessen”

(Dijntje De Stecker)

“Meer genieten van kleine aangename dingen van alledag”

(Hichiel Morsten)

“Ik wil meer televisie kijken. Dit is een gouden tijd voor televisieseries. Ik sta echter drie seizoenen achter bij zowat alles dat interessant is en die schade wil ik goedmaken.”

(Michael Nuccingham)

“Niet vergeten welk het derde agentschap is dat ik wil afschaffen

(Pick Rerry)

“Niet meer zo'n aangebrande mopjes maken” (Varcel Manthilt)

“Nooit meer voor de hele AV bekendmaken wat een bepaalde kring had gestemd” (Sam Brits)

“Ik zou, euhm, als het even kan, misschien wel eventueel, als daar natuurlijk consensus over bestaat, toch wel willen voorstellen om enfin, ja, ge weet wel.”

(Dekker Stijntje)

Kerstman wint rechtszaak van **Kerststalker**

Exclusief kregen wij via mail een getuigenis van de **Kerstman** binnen! Hij klaagt dat zijn stal werd gekraakt door **S.N.**, een Turk die al tientallen - zo niet honderden - jaren in **Spanje** verblijft en als bootvluchteling hier jaarlijks asiël probeert te zoeken.

“Dit jaar maakte hij het echt te bont. Hij en zijn knechten hebben gewoon onze stal gekraakt. Het was bijna zo ver dat ik mijn logistiek voor Kerstmis niet meer in orde kreeg. Als dat hier jaarlijks zo gaat zijn, dan weet ik niet of ik op de partij van **Bouter Weke** ga blijven stemmen hoor.

S.N. wenst anoniem te blijven. “Ik kom hier al jaren en ben overigens een grote kindervriend. Jaarlijks passeer ik op onconventionele manier langs vele huizen zonder dat de bewoners het weten, en nu zou dat plots niet meer mogen. Jongens toch”.

Volgens **Minister de Koning** van asiël en migratie is de zogenaamde Spanjeroute een groot probleem. Ze wil een onderhoud met **S.N.**, maar dreigt alvast met uitwijzing.

**De goedkoopste
fuifzaal van
Leuven!**

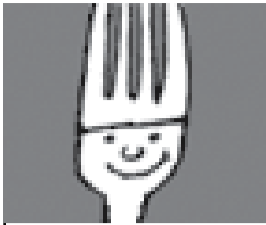
€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of

(advertentie)

Menu van de week

In Alma 1-2-3

20 - 23 December 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Kerstschotel : Kalkoenmedaillon met Corsendoncksaus, boontjes in spek,appeltje	A1+A2	€ 5.10
Kerstschotel veggie : Quornfilets met witlook en dillesaus, boontjes,appeltje		€ 5.10
Kippenreepjes met wokgroenten		€ 2.70
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Quornburger met veggie carbonasaus	A2	€ 3.60
Rbbetjes met kruidenboter en rauwkost		€ 5.10
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1	€ 4.70
Verse visfilet met dillesaus en gestoofde venkel		€ 4.70

woensdag

Beenham met gebakken bloemkool en bonne-femmesaus	A1	€ 3.60
Hongaarse goulash met gebakken aardappelen		€ 5.10
Kerstschotel : Kalkoenmedaillon met Corsendoncksaus, boontjes in spek,appeltje	A2	€ 5.10
Kerstschotel veggie : Quornfilets met witlook en dillesaus, boontjes,appeltje	A2	€ 5.10
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A1	€ 4.70
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Rundsbrochette met bonen en ketjapsaus	A3	€ 4.70
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1	€ 2.70
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	€ 4.70
Volkoren spaghetti met vegetarische Napolitaanse saus (klein)	A2	€ 2.70
Volkoren spaghetti met veggie Napolitaanse saus (groot)		€ 3.20

donderdag

Boerenworst met erwten en wortelen	A1	€ 2.70
Kerstschotel : Kalkoenmedaillon met Corsendoncksaus, boontjes in spek,appeltje	A1+A2	€ 5.10
Kerstschotel veggie : Quornfilets met witlook en dillesaus, boontjes,appeltje	A2	€ 5.10
Kipfilet met broccolivulling, poolse saus en witloof		€ 5.10
Koninginnenhapje	A3	€ 3.60
Lasagne al forno	A1+A2	€ 4.70
Preitaartje met slaatje	A2+A3	€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot	A2+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A2	€ 2.70
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Vegetarische pizza (Veggie 2 in Alma 2)	A2	€ 5.10

vrijdag

Ardeens gebrad met provençaalse saus en flageoletbonen	A1+A2	€ 5.10
Kerstschotel veggie : Quornfilets met witlook en dillesaus, boontjes,appeltje	A1	€ 5.10
Koninginnenhapje	A1+A2	€ 3.60
Pollakhaasje met hollandse saus en gestoofde prei		€ 2.70
Sojafilet met choronsaus en groentenrisotto	A2+A3	€ 4.20
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

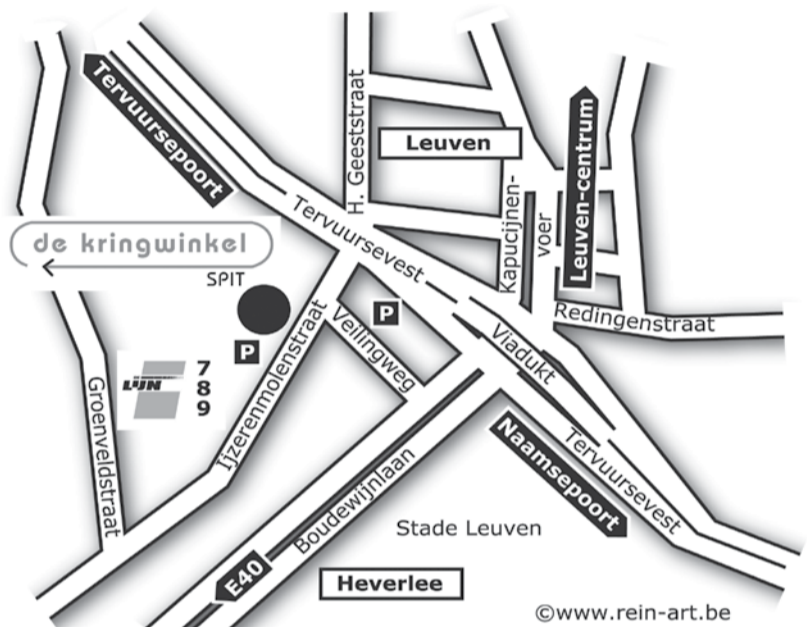
Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

DINSDAG 20 DECEMBER @ ALMA 1, 2, 3 & PAUS

WOENSDAG 21 DECEMBER @ ALMA 2

DONDERDAG 22 DECEMBER @ ALMA 1 & 2

VRIJDAG 23 DECEMBER @ ALMA 1 & GHB

Kerstmenu in Alma

Kalkoenmedaillon met Corsendoncksaus, boontjes in spek,appeltje € 5.10

Of

Quornfilets met witlook en dillesaus, boontjes,appeltje € 5.10

(advertentie)

Examenstress? Moe? Concentratie weg?

30 € ipv 40 €

ontspannende lichaamsmassage door erkend massagetherapeut

centrum leuven- **0486-231437** -Btw BE 0831.836.762

Aanbod geldig tot 30/1/2012~ Neem deze advertentie mee

Lezersbrief | Reactie op artikel homodiscriminatie

Waarde Redactie

Met ontsteltenis las ik twee weken geleden het artikel over homodiscriminatie in Leuven. Het is ongehoord dat zo'n zaken nog plaatsvinden in deze wereld. Het toeval wil echter dat ik zelf één van de slachtoffers (Dries) ben waarover VETO rapporteert.

Wat in VETO beschreven staat van feiten en uitspraken is volledig correct, maar elke vorm van nuance ontbreekt. Dat is logisch want de bron waarop VETO het artikel gebaseerd heeft, was ik niet of was die avond zelfs niet aanwezig in het HdR. De persoon waarop ze steunen is het slachtoffer van de Seven Oaks en hij is

niet betrokken bij de feiten die ik meegemaakt heb. Doordat VETO geen enkele poging heeft ondernomen om onderzoek te doen naar het verhaal dat ze over mij opgevangen hadden, op zoek te gaan naar mij om te controleren of de feiten überhaupt hadden plaatsgevonden, waren zij onder geïnformeerd. De alinea die over mij en het HdR is geschreven kan enkel eenzijdig – en in dit geval fout – geïnterpreteerd worden. Ik heb VETO hierover gecontacteerd waarna zij toegevoegd hebben dat het verhaal gepubliceerd is zonder het na te trekken en hebben hun excuses hiervoor aangeboden. Een rechtzetting hieromtrent heb ik niet terug-

gevonden in de laatste editie van VETO, wat betreurenswaardig is. Wat mijn Dries-verhaal betreft, het lijkt alsof er naast de beschreven feiten geen acties ondernomen zijn, maar niets is minder waar. In de week nadat de gebeurtenissen plaatsvonden, heb ik contact opgenomen met Alexander Hamels, de praeses van VRG en heb hem mijn verhaal gedaan. Een kleine tien minuten later kreeg ik al telefoon van één van de beheerders van het HdR om hun excuses aan te bieden en om me te verzekeren dat de nodige stappen ondernomen zouden worden. Een poos daarna heb ik samen gezeten met de persoon die me buitenzette waarbij die

verschillende malen zijn excuses aangeboden heeft en erkende dat hij onder invloed van alcohol was en hierdoor verkeerde beslissingen heeft genomen. Het was voor mij duidelijk dat hij inzag dat hij de goede naam van het HdR ongelofelijk in gevaar had gebracht, wat samen met de excuses voor mij voldoende was. De afspraak tussen mij en het HdR was dat het hierbij ging blijven...

Ik heb mijn problemen zelf aangepakt en opgelost, wat niet perse betekent dat ik discriminatie wil doodzwijgen of negeren. Ik pleit echter voor een constructieve oplossing waardoor een wilde aanklacht via VETO eigenlijk uitgesloten is. Het aan de

schandpaal nagelen van bepaalde cafés of mensen lost niets op, als het de problemen al niet erger maakt. Er is niemand gebaat bij een slechte naam voor de Seven Oaks of het HdR, net omdat het in essentie niet deze cafés zijn die homo's buitengooien of buiten pesten, maar individuele personen. Het is betreurenswaardig dat sommige mensen het rationeel vermogen van een scamp hebben en hierdoor deze loskoppeling niet kunnen maken. Dit resulteert in aanklachten tegen cafés die hun klanten ook niet zelf kiezen.

Get over it, boys!

Dries

Lezersbrief |

Religie, zingeving & levensbeschouwing

Vorige week sprong mij het artikel over de status van het – vooralsnog verplichte – vak Religie, Zingeving en Levensbeschouwing in het oog. Ik wil als ex-studentenvertegenwoordiger in de stuurgroep graag enkele kanttekeningen maken bij het debat.

De Algemene Vergadering van LOKO was in 2009 nog unaniem over dat het vak verplicht moest blijven gezien het een meerwaarde had om de blik van de student los te scheuren van het eigen benauwde vakgebied. Om aan de toenemende inhoudelijke noden tegemoet te komen werd door de universiteit de stuurgroep RZL opgericht om, samen met de studenten,

een specifieke invulling te geven aan het vak, dat immers universeitsbreed gedoceerd wordt. Ik schrik ervan dat een studentenvertegenwoordiger op amper 2 jaar tijd een compleet tegenovergesteld standpunt heeft gekozen.

WETENSCHAPPERS

Het debat wordt nogal ruw de keel dichtgenepen wanneer ik lees dat "wetenschappers absoluut geen nood hebben aan het christelijk verhaal". Men vergeet dat de opzet van RZL was om het verplicht katechistisch vak te vervangen en om studenten kennis te laten maken en kritisch te laten reflecteren over

levensbeschouwelijke thema's. Indertijd een heel ingrijpende move van onze alma mater. Een beperkte christelijke insteek is hierbij tamelijk onmisbaar: hoe we het ook anders zouden willen, het merendeel van ons is (on)bewust opgegroeid in een samenleving met christelijke tradities en waarden. "Levensbeschouwelijke neutraliteit" bestaat niet. Vandaar dat dit vak interessant is om te laten botsen met allerlei thema's binnen en buiten het christelijke gedachtengoed.

De studenten van nu klagen niet over het vak vanwege de inhoud of over de prof - jaar na jaar worden de gedreven docenten RZL heel positief geëvalueerd

- maar over het feit dat RZL te weinig aansluit met hun richting. Doe dáár iets aan in plaats van heel het concept meteen te degraderen.

GA VOOR EEN MODERN VAK RZL

Laat geneeskundestudenten debatteren over de ethische consequenties van de eed van Hippocrates. Confronteer economen in spe met de visie van de bevrijdingstheologen op het kapitalisme. Dwing een stimulerende en interactieve lesvorm af, laat andersgelovigen aan het woord, en als daar geen plaats voor is in een vak van ocharme 3 studiepunten, maak er dan 4 of 6 van.

Of je nu tandheelkunde of antropologie studeert, het is onontbeerlijk dat je moet leren nadenken over je eigen plaats in het levensbeschouwelijk debat en je je wars van de opleiding moet leren uitdrukken over ethische kwesties in de publieke sfeer. Dat kun je niet met vakken zoals Lessen voor de 21e eeuw, maar enkel met een modern vak RZL. Eens je dat niet meer nodig vindt, neem je het risico dat deze universiteit enkel nog vakidioten aflevert.

Ruben Degraeve

Studentenvertegenwoordiger op rust

Lezersbrief |

De K van de K.U.Leuven

In de Veto van 12 december schrijft Pieter Haeck in zijn opiniestuk Splinter dat het besluit van de K.U. Leuven om de K in haar naam te behouden maar niet langer naar haar katholieke identiteit te verwijzen een halfslachtig, 'tsjeverig' compromis is.

Hoewel ik akkoord ga met de bewering dat het katholieke al lang niet meer in de hoofden van (internationale) studenten leeft, begrijp ik Haecks probleem met het ongemoeid laten van de K niet helemaal. Stelt de auteur dan voor dat de Chiro haar hele naam schrapt? Dat is toch ook een instantie met een christelijke oorsprong en missie, die afstand genomen heeft van het huidige beleid van de Kerk. Toch kraait er bij mijn weten geen haan naar die letters.

En maar goed ook. Het is niet omdat de verzuiling van de maatschappij aan het wegebben is dat we nu zomaar komaf zouden moeten maken met symbolen van het verleden. Dat is als een farao die de beelden van zijn voorganger laat verwoesten, of de Centrale Bibliotheek die naziliteratuur zou laten verwijderen uit haar archief. De overblijfselen van ons verleden zijn er om gekoesterd te worden, en soms om te dienen als waarschuwing opdat we niet dezelfde fouten zouden maken – onderwijs met een ander woord. Aan welke pool van die as de K-kwestie juist ligt, laat ik in het midden. Maar al staat de K voor 'Koninklijk' – uw compromis? –, laat ze er alstublieft instaan. Want zeg nu zelf, U.L. ligt toch ook niet echt lekker in de mond.

Geoffrey Vandervoort

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 12
Maandag 19 december 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Pieter "Minder tijd doorbrengen met de printer" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:

Els "Liever zijn tegen Pieter Haeck" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Lucas "Deadlines halen" de Jong, Margot "Minder cynisch zijn" Hollevoet, Frank "Nog meer genieten van het leven" Pietermaat, Marijke "Rijbewijs halen voor het theoretische verval" Van Geel & Bas "Meer vruchtbaar zijn" Van den Bogaert

Schrijvers:

Joey "Deadlines halen" Bougard, Benjamin "Meer in vrouwen en minder

in de krant komen" Bogaerts, Thomas "Rijbewijs halen voor het theoretische verval" Cliquet, Jelle "Mooi boek schrijven" Dehaen, Pieter "Respect voor de vrouwtjes hebben" Hiele, Jelle "Een lief zoeken dat niet in Peru, Siberië of de Westelijke Sahara verblijft" Mampaey, Wouter "Scoren en West-Vlaams promoten" Goudeseune, Laura "Goede contacten onderhouden met de sint en de kerstman" Hollevoet, Jaana "Minder nachtelijke frituurbezoeken" Hombroux, Anneke "Meer zelf koken" Salden, Eline "Meer puzzels van 1000 stukjes maken" Van Eldere, Caroline "Niet meer in de les zitten met de 'Ik-ben-uit-mijn-bed-gerold-en-naar-de-les-gekomen-look" Van Rhee, Charlotte "Snoepstring laten consumeren" Veke-mans, Kenji "Minder drankspelletjes spelen" Verstappen

Fotografen:

Michiel "Nog veel foto's trekken" Feys, Christine "Terug voor Veto fotograferen" Laureys, Andrew "Minder met vrouwennamen aangesproken worden" Snowball, Sophie "Gauw uit Frankrijk terugkeren" Verreyken

Tekenaars:

Laurens "Job vinden in London" Cerulus, Simon "Minder choquerende tekeningen maken" Englebert

DTP:

Bas Van den Bogaert, Thomas Cliquet, Els Dehaen, Pieter Haeck & Frank Pietermaat

Eindredactie:

Thomas Cliquet, Els Dehaen, Jelle Dehaen Margot Hollevoet, Jelle Mampaey, & Frank Pietermaat

IT:

Joachim "Marijke niet bezwan-geren" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim "Minder ziek zijn" Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016/22.04.66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekening- nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, goede voornemens) zijn welkom op de redactievergadering op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

NAVRAAG | Michael Cunningham

“BELGIAN WRITERS, SHUT THE FUCK UP!”

Hij won een Pulitzer Prize voor zijn boek *The Hours* dat verfilmd werd met Nicole Kidman en Meryl Streep. Afgelopen week was Michael Cunningham te gast in Leuven op uitnodiging van 30CC. Over de macht van seks, zeurende Belgische schrijvers en onmogelijk in te lossen verwachtingen.

JELLE DEHAEN & JAANA HOMBROUX

Veto: In een essay schreef u dat een auteur moet lijden tijdens het schrijven. Moet de lezer dat ook?

Michael Cunningham: «(lacht) Neen, de lezer heeft al genoeg geleden. Ik respecteer mijn lezers en denk altijd dat ze net iets slimmer zijn dan ikzelf. Een boek moet je hart breken. Het moet het hele spectrum aan emoties bevatten en verdriet is een deel van het leven. Een doel van de roman is een emotionele catharsis te weeg brengen, maar je lezer mag zich niet vervelen. Je moet je lezer verzorgen.»

Veto: Bij het schrijven van welk boek beleefde u zelf het meeste pijn?

Cunningham: «Bij allemaal. Als je een goede, een echte schrijver bent dan twijfel je altijd. In elk boek wil je diepere emoties verkennen of een meer precieze taal gebruiken. Telkens opnieuw worstel je daarmee. Als je jezelf een expert vindt, ben je eigenlijk een halve gare. Het wordt wel op een andere manier moeilijk. Ik panikeer minder. Als ik vroeger een slechte week had, dacht ik dat alles om zeep was. Nu weet ik dat het goed komt als ik rustig blijf.»

“Er zit altijd een politiek aspect aan literatuur”

«Ik word wel bij elk boek beter. Ik beheers de taal nu beter dan ten tijde van *The Hours* – hoewel iedereen dat ziet als mijn beste werk. Maar mijn eigen verwachtingen zijn ook steeds groter geworden. Bij het eerste boek ben je dolblij dat je überhaupt een roman hebt kunnen schrijven. Erna wordt duidelijk hoe klein je bent in vergelijking met de Tolstoj's of de Faulkners, de echt groten. Maar zulke gedachten moet je onderdrukken.»

«Natuurlijk heb je altijd het gevoel dat het beter kon. Na het verschijnen is er zelfs een periode waarin je je werk haat. Het is nooit het glorieuze meesterwerk dat je gehoopt had. Virginia Woolf pleegde zelfmoord omdat ze het gevoel had dat het nooit genoeg was. Ik wil niet te dramatisch klinken, maar je riskeert veel. Een boek is een volledig solitair project: als je faalt, is het niet de fout van je staf of je uitgever maar enkel van jezelf. Dat is bijzonder gevaarlijk.»

Veto: Hebt u zelf al zelfmoord overwogen daardoor?

Cunningham: «Als ik zelfmoord pleeg zal het om vele redenen zijn maar niet vanwege mijn boeken. (lacht)»

EMPATHIE

Veto: In *By Nightfall*, uw laatste boek, laat het hoofdpersonage zich bijzonder laatzinnig uit over het commerciële aspect van kunst.

Cunningham: «Promotie hoort erbij. Ik doe niet alles maar als je wil dat je boek

gelezen wordt, moet je met mensen praten. Niets is zo vervelend als schrijvers die weigeren promotie te doen maar dan naar hun uitgever bellen om te zeuren dat hun boek niet verkocht wordt.

KOOKBOEKEN

Veto: Belgische schrijvers klagen vaak dat enkel kookboeken nog verkocht worden.

Cunningham: «Belgische schrijvers, shut the fuck up about it! De markt voor goed proza is inderdaad kleiner geworden, maar daar kan je niets aan doen. Misschien wordt proza wel zoals poëzie. Toen Keats een nieuwe bundel uitgaf, waren dat bestsellers, maar nu zijn er nog weinig mensen in geïnteresseerd. Als je populair wil zijn, moet je een andere job zoeken.»

Veto: Staat de literatuur er slecht voor?

Cunningham: «Integendeel. Goed, de roman wordt niet gerevolutioneerd zoals modernisten als Virginia Woolf of James

Joyce deden, maar er zijn echt heel wat interessante artiesten.

«Literatuur blijft ook sociaal zeer relevant. Als schrijver kun je de lezer helpen te begrijpen hoe het is iemand anders te zijn. Je produceert empathie bij de lezer. De meest primaire taak van de roman is het gevoel te geven dat je niet helemaal alleen bent op de wereld; het gevoel dat je gezelschap hebt, dat er anderen zoals jij zijn geweest in de geschiedenis. Wie dat heeft, die ervaring van de menselijkheid van anderen, zal bijvoorbeeld minder snel Irak bombarderen. Er zit daarom altijd een politiek aspect aan literatuur.»

heb maar ik ben daar niet de juiste persoon voor.»

AUTORITEIT

Veto: In *By Nightfall* staat dat een goed boek autoriteit moet hebben.

Cunningham: «Elk goed boek heeft het. Wat dat net is kan je moeilijk omschrijven, maar je herkent het wanneer je het ziet. Vergelijk het met stildansen. Je voelt onmiddellijk of het klikt met je partner, zelfs als is het de eerste keer dat je samen danst. Echt grote schrijvers hebben het vermogen om je onmiddellijk te grijpen. Je voelt het aan hun woorden, hun zinnen, de opeenvolging van klanken.»

Veto: Als die autoriteit iets ongrijpbaar is, wordt de taak van de recensent dan niet onmogelijk?

Cunningham: «Het is moeilijk om een goede recensie te schrijven. In het Engelse taalgebied zijn er dan ook nauwelijks goede recensenten. Je kan wel over het technische spreken maar wat met de magie van het boek? Weinig recensenten kunnen het gevoel van een boek overbrengen. Ik lees geen recensies. Als het goed was ben je er niets mee en als het slecht was, trek je je het veel te hard aan.»

“Ik lijd bij elk boek”

Veto: Het hoofdpersonage in *By Nightfall* klaagt dat hij 44 is en nog altijd geen eigen stem heeft. Is uw stem, als mens en auteur, volledig gevormd?

Cunningham: «Mijn stem is gevormd. Ze verandert nog wat maar ze is er grotendeels. Je eigen stem hebben is cruciaal voor de schrijver. Je voelt ze in het ritme van de zinnen of in kleine details. Als je dat niet hebt, ben je geen echte auteur. Toch is er geen groot, maar wel een subtiel verschil tussen hoe ik met jullie praat en hoe ik dat met vrienden zou doen. Ik verzin nu niets of meet mezelf geen vals accent aan maar ik speel toch een beetje een rol. Op dit moment speel ik de auteur, het is een kleine performance.»

SEKS

Veto: U hecht veel belang aan de rol van de literaire vertaler.

Cunningham: «Zo'n vertaler is ontzettend belangrijk, maar hij wordt enorm onderbetaald en ondergewaardeerd. Een vertaler moet een boek echt opnieuw schrijven in een taal waarin het ritme, de betekenis of de cadans van de woorden helemaal anders is. Natuurlijk ben ik soms bezorgd dat de vertaler niet goed is, maar mijn teksten zijn niet het onveranderlijke woord van God. Soms wil ik naar de boekenwinkel gaan om met een pen wijzigingen aan te brengen in mijn teksten. Van die schrijvers die fanatiek zijn over hun eigen tekst, come on, get the fuck over it.»

Veto: In *By Nightfall* staan enkele erotische scènes die opwindend zijn. Bent u opgewonden tijdens het schrijven?

Cunningham: «Je vraagt of ik constant met een stijve zit? (lacht) Het is moeilijk om over seks te schrijven. Je wil sexy schrijven maar niet pornografisch en dat is bijzonder subjectief. Er is echter een leuk aforisme van Oscar Wilde: “Alles in de wereld draait rond seks. Behalve seks, dat draait rond macht.” Iemand kust en iemand wordt gekust. Wanneer ik over seks schrijf, hou ik in het achterhoofd dat het rond macht draait. Daardoor behoud ik afstand.»